

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ**ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ****ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ 12/2013****ΑΠΟΦΑΣΗ 244/2013**

Στην Καλαμάτα σήμερα, την 23η Μαΐου 2013, ημέρα Πέμπτη και ώρα 8:00 μ.μ., στο Αμφιθέατρο «Αλέξανδρος Κουμουνδούρος», συνέρχεται στην 12η/2013 συνεδρίαση, το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Καλαμάτας, μετά την με αριθμ. πρωτ. 25954/17-5-2013 πρόσκληση του κ. Προέδρου, η οποία επιδόθηκε σύμφωνα με το νόμο.

Παραβρίσκονται στη συνεδρίαση από τα μέλη του Σώματος οι κ.κ. : 1) Πολίτης Δημήτριος, Πρόεδρος του Σώματος, 2) Αδαμόπουλος Ιωάννης, 3) Αθανασόπουλος Κωνσταντίνος, 4) Αναζίκος Ιωάννης, 5) Ανδρεάκος Κωνσταντίνος, 6) Βασιλόπουλος Αθανάσιος, 7) Βασιλόπουλος Παναγιώτης, 8) Γκλεγκλές Ιωάννης, 9) Γκραικής Παύλος, 10) Γουρδέας Ανδρέας, 11) Δημόπουλος Δημήτριος, 12) Διασάκος Νικόλαος, 13) Δικαιουλάκος Βασίλειος (αποχώρηση στην υπ' αριθμ. 245 απόφαση), 14) Ηλιόπουλος Αθανάσιος, 15) Καμβουσίδης Ιωάννης, 16) Καραγιάννης Ανδρέας, 17) Καρβέλης Γεώργιος, 18) Κουδούνης Αργύριος, 19) Μανδηλάρης Ιωάννης, 20) Μαρινάκης Σαράντος, 21) Μιχαλόπουλος Κωνσταντίνος, 22) Μιχαλόπουλος Σωτήριος, 23) Μπάκας Ιωάννης, 24) Μπασακίδης Νικόλαος, 25) Μπεχράκης Σταμάτης, 26) Μπουζιάνης Παύλος, 27) Μπούρας Ιωάννης, 28) Μπούχαλης Δημήτριος (αποχώρηση στην υπ' αριθμ. 261 απόφαση), 29) Μπρεδήμας Θεόδωρος, 30) Μωραγιάννης Κωνσταντίνος, 31) Μωρακέας Σπυρίδων, 32) Νιάρχος Αναστάσιος, 33) Νταγιόπουλος Γεώργιος, 34) Ντίντα Παναγιώτα, 35) Πουλόπουλος Δημήτριος, 36) Ριζάς Χρίστος, 37) Φαββατάς Δημήτριος, 38) Φωτέας Νικόλαος και 39) Χριστόπουλος Ιωάννης.

Δεν παραβρίσκονται, αν και κλήθηκαν νόμιμα οι δημοτικοί σύμβουλοι κ.κ. 1) Οικονομάκου Μαρία και 2) Στασινόπουλος Στυλιανός.

Στη συνεδρίαση κλήθηκαν επίσης και παραβρίσκονται:

- Η Πρόεδρος του Συμβουλίου της Δημοτικής Κοινότητας Καλαμάτας κα Λιακουνάκου Βενετία.
- Οι Πρόεδροι των Συμβουλίων των Τοπικών Κοινοτήτων:
 - 1) Αρτεμισίας κα Βασιλάκη Γεωργία, 2) Μικρομάνης κ. Κουτσοουρόπουλος Χαράλαμπος, 3) Μαντίνειας κ. Λιακέας Στυλιανός, 4) Ελαιοχωρίου κ. Μάλαμας Στυλιανός, 5) Άριος κ. Μπρούμας Αθανάσιος και 6) Αρφαρών κ. Φέστας Κωνσταντίνος.
- Ο Εκπρόσωπος της Τοπικής Κοινότητας Λαδά κ. Αντωνόπουλος Μιχαήλ.

Δεν παραβρίσκεται αν και κλήθηκε νόμιμα ο Εκπρόσωπος της Τοπικής Κοινότητας Καρβελίου κ. Μαραβάς Δημήτριος.

Αφού επιτυγχάνεται έτσι νόμιμη απαρτία, ο Πρόεδρος του Σώματος κηρύσσει την έναρξη της συνεδρίασης απουσία του Δημάρχου Καλαμάτας κ. Παναγιώτη Ε. Νίκα, ο οποίος συμμετέχει στη συνεδρίαση του ΦΟΔΣΑ στην Τρίπολη και προσέρχεται στην υπ' αριθμ. 244 απόφαση.

.....
Στη συνέχεια εισάγεται από τον Πρόεδρο του Σώματος για συζήτηση το 1ο θέμα της ημερήσιας διάταξης με τίτλο :

Ίδρυση και λειτουργία Πρότυπου Πειραματικού Σχολείου.

Η εισήγηση του Δημοτικού Συμβούλου και Προέδρου της Δημοτικής Επιτροπής Παιδείας κ. Καρβέλη, καθώς και η διαλογική συζήτηση που διεξάγεται επί του θέματος, έχουν ως εξής:

ΚΑΡΒΕΛΗΣ: Κε Πρόεδρε έρχεται από τη Σχολική Επιτροπή ομόφωνα και από τη Δημοτική Επιτροπή Παιδείας το θέμα της ίδρυσης και λειτουργίας Πρότυπου Πειραματικού Σχολείου.

Ως γνωστό λειτουργούσε το Πειραματικό Σχολείο το οποίο εχρειάζετο κάποιες διατυπώσεις για να μετατραπεί σε Πρότυπο Πειραματικό, αρνήθηκε ο Σύλλογος Διδασκόντων, δεν έδωσε την πλειοψηφία και έτσι το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου....

ΓΚΛΕΓΚΛΕΣ: Κύριοι συνάδερφοι λίγη ησυχία, δεν είναι δυνατόν...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφοι..., κε Χριστόπουλε. Σας παρακαλώ, ξεκίνησε η συζήτηση για ένα σοβαρό θέμα, σοβαρότατο θέμα και κάποιιοι συνάδερφοι συζητούν μεταξύ τους. Σας παρακαλώ πολύ. Εάν είναι σοβαρός λόγος, περάστε έξω να συζητήσετε όχι μέσα εδώ. Σας παρακαλώ πολύ απόλυτη ησυχία.

Ο κ. Καρβέλης να συνεχίσει.

ΚΑΡΒΕΛΗΣ: Κε Πρόεδρε ξαναλέω από την αρχή ότι φέρνουμε σήμερα για πρόταση προς το Υπουργείο Παιδείας εκ μέρους του Δημοτικού Συμβουλίου, την ίδρυση και λειτουργία Πρότυπου Πειραματικού Σχολείου. Λειτουργούσε το Πειραματικό Σχολείο, το 7^ο Πειραματικό Γυμνάσιο αλλά με το νέο θεσμικό πλαίσιο έπρεπε ο Σύλλογος των Διδασκόντων....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφοι, συγγνώμη κ. Καρβέλη, εδώ πέρα έχουν έρθει και εκπρόσωποι φορέων, ΕΛΜΕ, έχει έρθει ο Προϊστάμενος και θέλω να τους καλωσορίσω και χίλια συγγνώμη που δεν το είπα από την αρχή.

Θέλω να σας ευχαριστήσω που έχετε έρθει εδώ να εκφράσετε τις απόψεις σας σχετικά με το θέμα που συζητάμε.

Σας παρακαλώ πολύ, τουλάχιστον σεβασμό.

Λοιπόν συνεχίστε.

ΚΑΡΒΕΛΗΣ: Λοιπόν θέτω υπ' όψιν του Συμβουλίου την κατάργηση του Πειραματικού Σχολείου αφού ο Σύλλογος Διδασκόντων δεν είχε την πλειοψηφία ώστε να μετατραπεί σε Πρότυπο Πειραματικό. Έτσι βρέθηκε το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου και ιδιαίτερα τα παιδαγωγικά τμήματα, να μην έχουν ένα σχολείο πρότυπο ή πειραματικό που να ασκήσουν την πρακτική τους οι προπτυχιακοί φοιτητές. Το γεγονός αυτό αποδυναμώνει το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου και ιδιαίτερα τις σχολές της Καλαμάτας και οι δύο Επιτροπές και η Σχολική και η Επιτροπή Παιδείας, προτείνουν ομόφωνα και κρίνουν αυτονόητη ωφέλιμη και αναγκαία για την πόλη της Καλαμάτας την ίδρυση και τη λειτουργία Πρότυπου Πειραματικού Σχολείου.

Δεν θέλω να μακρηγορήσω, είναι ολόκληρο το θεσμικό πλαίσιο εδώ, θα απαντήσω στις ερωτήσεις σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μήπως καλό είναι να μιλήσουν πρώτα ο Προϊστάμενος και οι εκπρόσωποι της ΕΛΜΕ, πριν υποβληθούν οι ερωτήσεις;

ΡΙΖΑΣ: Όχι κε Πρόεδρε. Όπως προβλέπεται, πρώτα οι ερωτήσεις και στις τοποθετήσεις μετά...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εντάξει, ερωτήσεις.
Λέω μήπως κάποιες ερωτήσεις δεν θα χρειαστούν να υποβληθούν.

ΦΑΒΒΑΤΑΣ: Κε Πρόεδρε νομίζω ότι εσείς πρέπει να κάνετε το κουμάντο, τη διαδικασία και όχι κάποιος άλλος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μη στέκεστε σε αυτά τα θέματα.

ΦΑΒΒΑΤΑΣ: Για να κάνουμε ερωτήσεις...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ακούστε με.
Μετά την εισήγηση ακολουθούν διευκρινιστικές ερωτήσεις, αλλά λέω εγώ μήπως δίνοντας το λόγο δεν χρειαστούν κάποιες ερωτήσεις.
Να πάμε πιστά κατά γράμμα τον κανονισμό.

ΦΑΒΒΑΤΑΣ: Κε Πρόεδρε για να μπορούμε να κάνουμε ερωτήσεις, θέλουμε να ακούσουμε και την άποψη των...*(δεν ακούγεται)*

ΑΝΔΡΕΑΚΟΣ: Κε Φαββατά... ας ξεκινήσουμε τη διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κε Φαββατά σας παρακαλώ. Ερωτήσεις.

Για όνομα του Θεού στεκόμαστε τώρα τι να πω; Χαράς το πράγμα! Κάντε ερώτηση. Άλλος θέλει να κάνει ερώτηση; Ερωτήσεις διευκρινιστικές θέλετε να κάνετε επάνω στην εισήγηση; Ο κ. Μπεχράκης.

ΜΠΕΧΡΑΚΗΣ: Μπορείτε να μας αναφέρετε ακριβώς το θεσμικό πλαίσιο που εμποδίζει τα παιδαγωγικά τμήματα να κάνουν ερευνητικές εργασίες ή προπτυχιακές ή μεταπτυχιακές σε άλλα σχολεία και όχι υποχρεωτικά ότι πρέπει να είναι Πειραματικό; Μπορείτε να μας αναφέρετε ακριβώς, γιατί αυτό επικαλείστε.

ΚΑΡΒΕΛΗΣ: Απ' ότι έχω διαβάσει, στη Διοικούσα Επιτροπή των Πειραματικών Σχολείων συμμετέχει ως πρόεδρος ή αντιπρόεδρος, ένα μέλος της πανεπιστημιακής κοινότητας και υπάρχει άμεση συνεργασία ανάμεσα στο σχολείο και στο ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα και καλύπτει ο ένας φορέας τον άλλον. Δεν μπορεί σε κάθε σχολείο της Καλαμάτας το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου να έχει έναν αντιπρόσωπο.

ΜΠΕΧΡΑΚΗΣ: Κε Πρόεδρε δεν καλύφθηκα. Δηλαδή απαγορεύεται το Πανεπιστήμιο της Καλαμάτας να υιοθετήσει ένα σχολείο και να κάνει ερευνητικά προγράμματα;

ΚΑΡΒΕΛΗΣ: Κε Μπεχράκη υπάρχει ένα θεσμικό πλαίσιο 50 σελίδων που περιγράφει κάτω από ποιες συνθήκες και ποιους κανονισμούς γίνονται αυτά τα πράγματα. Δεν μπορεί ο καθένας να κάνει ότι θέλει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν έχω τη γνώμη πριν τις τοποθετήσεις καλό είναι να ακούσουμε τις απόψεις του Προϊσταμένου της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και των εκπροσώπων της ΕΛΜΕ. Ένας εκπρόσωπος της ΕΛΜΕ θα μιλήσει.
Ο κ. Πλατάρος παρακαλώ να έρθει εδώ σε ένα έδρανο. Ελάτε κ. Πλατάρο.

Κενό στην εγγραφή

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδερφοι σας παρακαλώ, δείξτε κατανόηση. Πολλές φορές...

ΓΟΥΡΔΕΑΣ: Είμαστε υποχρεωμένοι να τηρούμε τον κανονισμό.

ΝΙΑΡΧΟΣ: ...*(δεν ακούγεται)*

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πάρα πολλές φορές...

ΜΠΕΧΡΑΚΗΣ: Κε Πρόεδρε για τη διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σας παρακαλώ να απαντήσω.

Πενήντα φορές έχουν ανέβει από κάτω επάνω και μιλάνε, σε προηγούμενες συνεδριάσεις. Γιατί τότε κανένας δεν είπε τίποτα; Και τώρα ο Προϊστάμενος της Δευτεροβάθμιας που τον παρακάλεσα εγώ να έρθει επάνω, γεννάται θέμα για την τήρηση του κανονισμού; Για όνομα του Θεού! Ο κ. Καρνέσης 50 φορές, η κα Ηλιοπούλου και άλλοι έχουν μιλήσει επάνω από τα έδρανα. Δημιουργούμε θέμα εκ του μη όντος;

ΜΠΕΧΡΑΚΗΣ: Διαδικαστικά κ. Πρόεδρε. Παρακαλώ πολύ να ζητήσετε από τον Προϊστάμενο εκ μέρους του Σώματος συγνώμη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ζητώ συγνώμη. Ζητώ εγώ εκ μέρους του Σώματος συγνώμη. Ελάτε κ. Πλατάρο. Για όνομα του Θεού πια!

Κενό στην εγγραφή

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σας παρακαλώ δεν χρειάζονται χαρακτηρισμοί. Κε Μπεχράκη σας παρακαλώ!

ΓΟΥΡΔΕΑΣ: Κε Μπεχράκη αυτό είναι το ήθος σας και η παιδεία σας; Αυτή είναι η παιδεία σας και το ήθος σας;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κε Μπεχράκη σας παρακαλώ πολύ να ανακαλέσετε. Κε Μπεχράκη να ανακαλέσετε. Εντάξει. Έληξε.

ΓΟΥΡΔΕΑΣ: ...*(δεν ακούγεται)*

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κε Γουρδέα σας παρακαλώ. Έληξε.
Ελάτε κ. Πλατάρο.

ΠΛΑΤΑΡΟΣ *(Διευθυντής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης):*

Κύριοι Δημοτικοί Σύμβουλοι, το θεσμικό πλαίσιο που αφορά τη λειτουργία των πρότυπων πειραματικών καθορίζεται από το νόμο 3966/2011, είναι πρόσφατος και το πιο κύριο που πρέπει να ειπωθεί και να γνωρίζετε κι εσείς και το οποίο όλοι μπορείτε να το ανακτήσετε από το διαδίκτυο, θα σας αφήσω και το θεσμικό πλαίσιο εδώ πέρα όσοι θέλετε να το γνωρίζετε, να το μελετήσετε, επικεντρώνεται κυρίως στο σκοπό της λειτουργίας των πειραματικών πρότυπων σχολείων.

Λέει τα γνωστά, *εξασφάλιση δημόσιας και δωρεάν υψηλής παιδείας για όλους, να συμβάλει στην ολόπλευρη αρμονική και ισόρροπη ανάπτυξη των μαθητών*, αυτό είναι τετριμμένο, γενικόλογια ουσιαστική, μπορεί να ισχύει και για όλα τα σχολεία. Πάω σε κάτι πιο ειδικότερο *προαγωγή της εκπαιδευτικής έρευνας στην πράξη*, αυτό δεν ισχύει για τα γνωστά συμβατικά σχολεία, η οποία θα γίνεται σε συνεργασία με τις αντίστοιχες σχολές και τμήματα των ΑΕΙ, στη διδακτική των επιμέρους γνωστικών αντικειμένων στο ψυχοπαιδαγωγικό τομέα καθώς και στην οργάνωση, διοίκηση, αξιολόγηση, διαχείριση σχέσεων στο επίπεδο της σχολικής μονάδας, εκπαίδευση με πρακτική άσκηση προπτυχιακών, σπουδαστών, τμημάτων ΑΕΙ, παιδαγωγικά τμήματα, θετικές επιστήμες, μεταπτυχιακών φοιτητών καθώς επίσης – λέει – και επαγγελματική ανάπτυξη των εκπαιδευτικών της ευρύτερης εκπαιδευτικής κοινότητας. Κάποιοι ενδεχομένως θέλουν να κάνουν μια έρευνα τους λένε “πηγαίνετε εκεί”.

Για να γίνει κάποια πιο συγκροτημένη έρευνα σε ένα συμβατικό σχολείο από αυτά που έχουμε, ενδεχομένως αυτό περιορίζεται σε κάποιο ερωτηματολόγιο που πρέπει να έχει πάρει κάποια άδεια από το Υπουργείο. Είναι πάρα πολύ στενά τα πλαίσια και οι δυνατότητες ενώ εδώ αυτού του είδους το σχολείο έχει θεσμοθετηθεί για να γίνεται πειραματική εφαρμογή κυρίως σε προγράμματα σπουδών. Αυτό δεν μπορεί να γίνει σε ένα συμβατικό σχολείο τα προγράμματα σπουδών ή τα αναλυτικά προγράμματα ή οι μέθοδοι διδασκαλίας, είναι πολλά αντικείμενα.

Συνεχίζω: *εκπαιδευτικό υλικό οποιασδήποτε μορφής, καινοτόμες διδακτικές δράσεις, καινοτόμες δημιουργικές δράσεις, προγράμματα αξιολόγησης της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου και τις υλικοτεχνικής υποδομής, ακόμα και για μοντέλα διοίκησης λειτουργίας σχολείου*. Όλα αυτά είναι θεσμοθετημένα για να εφαρμόζονται στα πειραματικά σχολεία.

Επειδή έχουμε και κάποια έτσι λανθασμένα ενδεχομένως πρότυπα, δεν είναι ανάγκη να γίνει πειραματικό σχολείο κάποιο που μπορεί να είναι στη γενική εκπαίδευση, μπορεί να είναι και στην επαγγελματική που την έχουμε κάπως απαξιωμένη ενδεχομένως στο μυαλό μας. Δηλαδή μπορεί να γίνει και πρότυπο ΕΠΑΛ που λέμε. Νομίζω ότι η αίτηση γίνεται από το σχολικό συμβούλιο, δεν το έχω ψάξει αν ισχύει κάτι άλλο για τις πρώτες εφαρμογές γιατί υπάρχουν και μεταβατικές διατάξεις, το σχολικό συμβούλιο είναι όχι μόνο ο σύλλογος είναι όλο το διευρυμένο, είναι και ο Δήμος, οι εκπρόσωποι των Δήμων, οι μαθητές, σύλλογοι γονέων κλπ. Βεβαίως και το Δημοτικό Συμβούλιό σας που έχει τη γνώμη αυτή, οι δημοτικές επιτροπές παιδείας ή σχολική επιτροπή όλα αυτά όταν είναι ομόφωνα προάγουν περισσότερο το αίτημα της πόλεως.

Εγώ δεν το βλέπω κάπως, αν πείτε την προσωπική μου γνώμη, κακό αυτό το αίτημα. Είναι μια φυσιολογική συνέπεια όταν υπάρχει ένα πανεπιστήμιο και υπάρχει μια μεγάλη πόλη. Το βλέπω έτσι σαν φυσική νομοτέλεια. Δεν το αξιολογώ πιο πολύ έτσι προσπαθώντας να είμαι όσο το δυνατόν κι εγώ αντικειμενικός.

Έχει δικό του πλαίσιο αυτό που ήδη ξεφυλλίζω. Η στελέχωση γίνεται με κάποιες παραπάνω διαδικασίες, με αξιώσεις για να έχει το προσωπικό λιγούλακι παραπάνω ακαδημαϊκά προσόντα, όχι μη φανταστείτε όμως και τίποτα περίεργα απλώς να έχει κατ’ αρχήν 4 χρόνια υπηρεσίας και βέβαια να έχει και τα υπόλοιπα προσόντα που μπαίνει και σε κάποια σύγκριση με κάποιους άλλους.

Νομίζω ότι δε τίθενται άλλα θέματα δηλαδή καμιά φορά βάζουμε... λέει “*θα φτιάξεις σχολείο αριστείας*”; Δεν νομίζω ότι θα είναι σώνει και καλά σχολείο αριστείας, θα είναι κάποιο καλό σχολείο όπως έχουμε και εδώ πέρα, πως έχουμε ας πούμε που έχουνε βγάλει φήμη, αρνούμαι όμως να τη μεταδώσω για λόγους, το τάδε σχολείο και το τάδε δεν είναι καλά. Τα λένε, δεν τα λέω εγώ. Μπορεί και να έχουν δικαίο μπορεί και να μην έχουνε. Θέλω να πω, ας πούμε οι διαδικασίες της αγωγής τους μπορεί να γίνεται και με κλήρωση. Αυτό δεν είναι αξιοκρατικό σώνει και καλά. Βέβαια μπορεί να γίνεται και με κάποιο τεστ δεξιοτήτων. Άμα γίνεται με κάποιο τεστ δεξιοτήτων, να κοιτάμε κάποιος αν έχει κάποιες αυξημένες ικανότητες ενδεχομένως πάντως όχι γνώσεων. Το γνώσεων δεν συμπίπτει με το δεξιοτήτων οπότε δεν το βλέπω τραγικό.

Το νομοθετικό πλαίσιο προβλέπει επίσης να μπορεί κάποιος να βάλουμε στο 1% του αριθμού των σχολείων και κάποιο πρόσωπο που έχει διακριθεί ως πούμε σε διαγωνισμούς φυσικής, μαθηματικών. Για 1%, έτσι ένα μπόλιασμα, να μπορεί κάποια Επιτροπή να το βάλει μέσα με διαδικασίες εξπρές μετεγγραφής.

Αυτό νομίζω ότι θα προάγει τον ανταγωνισμό και με τα λεγόμενα καλά σχολεία, δεν πρόκειται να αποδυναμώσει σχολεία. Νομίζω ότι, δεν το ξέρω αυτό, ίσως να λειτουργεί και σε επίπεδο Νομαρχίας; Δεν το ξέρω αυτό.

ΦΩΝΗ: ...*(δεν ακούγεται)*

ΠΛΑΤΑΡΟΣ: Ας πούμε σε Νομαρχιακό επίπεδο ναι, το υποθέτω.

ΛΙΑΚΟΥΝΑΚΟΥ: ...*(δεν ακούγεται)*

ΠΛΑΤΑΡΟΣ: Το ωράριο των καθηγητών επειδή αυτοί που θα πάνε θα είναι με αίτησή τους, ότι είναι και συμβεί, είναι εν γνώση τους που λέμε. Επομένως είναι δίκαιο. Δεν μπαίνω σ' αυτό, οι κύριοι συνδικαλιστές συνάδερφοι πιθανότατα... Όχι πιθανότατα, σίγουρα έχουν κάποια άποψη την οποία θα σας την πούνε.

Εγώ νομίζω, μη το πάρετε 100% υπηρεσιακή γνώμη, θέλω να είμαι αντικειμενικός και δεοντολογικός αν και έχω κάνει και σ' αυτά τα έδρανα σε άλλο Δήμο, νομίζω ότι συμφέρει την πόλη της Καλαμάτας, συμφέρει και την ύπαρξη του Πανεπιστημίου, συμφέρει και τον ανταγωνισμό που θα υπάρχει καμιά φορά. Με αυτό ήθελα να πω, να συνεχίσω λιγουλάκι αυτό "τα σχολεία της αριστείας". Ξέρετε ανισότητες μεγάλες έχουνε και τα ήδη υπάρχοντα σχολεία. Ας πούμε ξέρω εγώ, έχουμε από όλων των ειδών τα σχολεία, έχουμε Ε.Ε.Ε.Κ, ειδικά σχολεία, έχουμε τεχνικά, απογευματινά, νυχτερινά – τα νυχτερινά μάλιστα τους βάζουμε και λίγο υποδεέστερα θέματα, ένα κλικ κάπως – επαγγελματικά σχολεία. Εκεί κάποιος μπορεί να επιχειρηματολογήσει και να πει και εκεί έχουμε ανισότητες των μαθητών. Δεν είναι τραγικό δηλαδή ενδεχομένως ότι ξέρεις σε κάποιο σχολείο θα μαζευτούνε και κάπως ελαφρώς λίγο καλύτερα παιδιά. Δεν κάνει ζημιά αυτό. Έχουμε και μουσικά σχολεία, έχουμε διάφορες δεξιότητες που καλλιεργούνται και σε νομαρχιακό επίπεδο, νομίζω την πόλη της Καλαμάτας τη συμφέρει.

Νομίζω ότι σας κάλυψα, έτσι; Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ο κ. Γεωργόπουλος από την ΕΛΜΕ. Θέλετε να έρθετε επάνω, θέλετε να καθίσετε εκεί στο γραμματέα;

ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Δημοτικοί Σύμβουλοι σας ευχαριστούμε που μας καλέσατε για να μας ακούσετε κι εμάς γι' αυτό το θέμα.

Δεν θέλω να ανεβώ κ. Πρόεδρε απάνω γιατί σε αυτή τη θέση ήρθα για να υπηρετήσω και ο υπηρέτης βρίσκεται πάντα κάτω. Είναι θέμα αρχών και αξιών και γι' αυτό θα μιλήσω από εδώ.

Ο Προϊστάμενος περιέγραψε πάρα πολύ καλά το νομικό πλαίσιο με το οποίο λειτουργούνε τα πρότυπα πειραματικά και να μην τα συγκρίνουμε και ξεχνιόμαστε με τα παλιά πειραματικά. Είναι δύο τελείως διαφορετικά πράγματα.

Πρώτα - πρώτα θα ήθελα να πω ότι η απόφαση της Δημοτικής Επιτροπής Παιδείας την οποία ο κ. Καρβέλης σας παρουσίασε ως ομόφωνη, ήταν εν τη απουσία και των δύο εκπροσώπων των εκπαιδευτικών συνδικαλιστικών οργάνων, της ΕΛΜΕ και της ΕΛΤΕ. Άρα δεν είναι και τόσο ομόφωνη. Έτσι; Ήταν ομόφωνη εκ των παρόντων. Δεν σας το είπε αυτό. Και η απουσία μας από αυτή την Επιτροπή Παιδείας εάν και είχαμε νόμιμα και έγκαιρα ενημερωθεί ήτανε γιατί είμαστε επιταγμένοι εκείνη την ημέρα και ο εκπρόσωπος αν θέλετε μπορεί να σας εξηγήσει

επακριβώς γιατί δε πήγε, ήτανε στον Αριστομένη μέχρι τις 2:00 η ώρα και δεν μπορούσε να παραβρεθεί. Μπορεί μετά αν θέλετε να τον ρωτήσετε τις κινήσεις που έκανε, δεν έχει νόημα αυτή τη στιγμή εγώ να αναφερθώ, εγώ θα αναφερθώ γιατί είμαστε αντίθετοι στην ίδρυση του 1^{ου} Πειραματικού Σχολείου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Περιοριστείτε σ' αυτό.

ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι. Είναι πολλοί οι λόγοι. Πρώτα - πρώτα το θεσμικό πλαίσιο είναι μια ωραία έκθεση ιδεών, στην ουσία όμως δε λέει τίποτα για τη λειτουργία του. Ευχολόγια αναφέρει ότι "θα..., θα..., θα" όπως γίνονται σε όλα τα ίδιου τύπου, γενικού τύπου σχολεία. Για εμάς κατηγοριοποιεί τα σχολεία και μάλιστα χωρίς να έχει διαφορετικό πρόγραμμα σπουδών. Π.χ. υπάρχουν μια άλλη κατηγορία τα μουσικά, τα καλλιτεχνικά, τα αθλητικά σχολεία τα οποία όμως είχαν έναν εντελώς διαφορετικό πρόγραμμα σπουδών και βέβαια είμαστε υπέρ αυτών των σχολείων δεν ήταν κατηγοριοποίηση για εμάς, ήτανε θεμιτή εν πάση περιπτώσει αυτή η κατηγορία. Εδώ σε ένα ίδιο σχολείο τύπου όπου εφαρμόζεται το ίδιο πρόγραμμα σπουδών, το κάνουν μία διαφορετική κατηγορία. Και θα τονίσω εδώ ότι όντως προωθεί την αριστεία. Εδώ λίγο ο Προϊστάμενος διάβασε αυτό το κείμενο αλλά στην πράξη το μήνα Απρίλιο έδωσαν εξετάσεις ήδη σε αυτά που λειτουργούν Πρότυπα, όχι δεξιότητων, εξετάσεις κανονικές. Εξετάσεις για να μπουν και βέβαια μπήκαν οι άριστοι σ' αυτές τις θέσεις. Υπάρχουν οι ημερομηνίες κε Προϊστάμενε που επειδή δεν είχαμε ίσως δεν μαθεύτηκαν, αλλά εμείς ως συνδικαλιστικό όργανο το γνωρίζουμε. Στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη, στην Πάτρα είχαν οριστεί ημερομηνίες πότε θα πάνε να δώσουν από τα Δημοτικά στα Γυμνάσια, πότε από τα Γυμνάσια στα Λύκεια. Το μόνο που δεν υπάρχει είναι από τα Νηπιαγωγεία στα Δημοτικά. Εκεί δεν υπάρχουν εξετάσεις.

Κατηγοριοποιεί λοιπόν τους μαθητές και ενώ υποτίθεται ότι είναι για όλους και έχουν όλοι τη δυνατότητα να πάνε, στην ουσία δεν έχουν όλοι τη δυνατότητα να πάνε διότι δεν τους γίνεται η μεταφορά. Άρα θα πάνε μόνο όσοι μπορούν να μεταφερθούν και εδώ υπάρχει ένα πρόβλημα και κοινωνικό. Άρα μερικές κοινωνικές ομάδες μόνο θα μπορούν να στείλουν τα παιδιά τους, τα άριστα παιδιά τους γιατί υπάρχουν και άριστα παιδιά τα οποία δεν θα μπορέσουν να πάνε.

Ένας μεγάλος σημαντικός λόγος που αντιδρούμε είναι ότι αποδυναμώνει τα άλλα σχολεία από άριστους μαθητές. Διότι και βέβαια αν έχω τη δυνατότητα να πάω εκεί, θα προτιμήσω να πάω εκεί γιατί ο ανταγωνισμός θα είναι μεγαλύτερος. Αποδυναμώνοντας όμως τα άλλα σχολεία από τους άριστους μαθητές, χάνεται η ευγενής άμιλλα και τα πρότυπα που δημιουργούνται μέσα στους μαθητές να μοιάσουν στους καλύτερους. Και αυτό είναι ένα άσχημο για τα σχολεία μας έτσι όπως το βλέπουμε εμείς.

Τρίτος λόγος που αντιδρούμε είναι ότι οι δύο όροι "Πρότυπο" και "Πειραματικό", δεν έχουν συνάφεια. Πρότυπο σημαίνει κάτι το οποίο προσπαθούμε να μοιάσουμε. Και βέβαια θεμιτό είναι να είναι οι άριστοι σε ένα πρότυπο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Κε Γεωργόπουλε με συγχωρείτε. Επειδή μακρηγορείτε, σας παρακαλώ κωδικοποιήστε λίγο τις θέσεις σας για να μας πάρει ο χρόνος να το τελειώσουμε το θέμα μας. Με συγχωρείτε που κάνω παρέμβαση αλλά και ο κ. Προϊστάμενος αλλά και εσείς επεκτείνεστε πολύ. Σας παρακαλώ, παράκληση είναι, μη το παίρνετε προσωπικά. Παράκληση είναι.

ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Αν και οι Σύμβουλοι δεν θέλουν, να σταματήσω να μιλάω και να φύγω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Σας είπα να κωδικοποιήσετε λίγο τις θέσεις σας.

ΜΠΕΧΡΑΚΗΣ: Κε Πρόεδρε με συγχωρείτε, μιλάει επί της ουσίας ο κύριος συνάδερφος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Θα ακουστούν όλες οι απόψεις κε Μπεχράκη.

ΜΠΕΧΡΑΚΗΣ: Και μας ενδιαφέρει άμεσα σαν Δημοτικό Συμβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Κε Μπεχράκη σας παρακαλώ, μην παίρνετε το λόγο αυθαίρετα. Σας παρακαλώ για τελευταία φορά.

ΜΠΕΧΡΑΚΗΣ: Εσείς αυθαίρετα όμως παρεμβαίνετε στο πολιτικό περιεχόμενο. Εμποδίζετε την πλήρη ενημέρωση του Δημοτικού Συμβουλίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Θέλετε να το καταλάβετε αυτό; Εγώ έκανα παράκληση προσωπική στο συνάδερφο. Γιατί παρεμβαίνετε;

ΜΠΕΧΡΑΚΗΣ: Μα τι παράκληση ήταν αυτή όμως;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Είστε δικηγόρος του συναδέρφου; Σας παρακαλώ.
Ορίστε κε συνάδελφε, συνάδερφε στην εκπαίδευση εννωώ.

ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ κ. Πρόεδρε.

Οι δύο όροι λοιπόν είναι αδόκιμοι άλλο Πρότυπο, άλλο Πειραματικό. Σε ένα Πειραματικό πρέπει να εφαρμόζονται καινούργιοι θεσμοί, καινούργια μέτρα, καινούργιο πρόγραμμα σπουδών το οποίο θα περάσει και στα άλλα σχολεία. Σ' αυτό το σχολείο όμως δεν μπορεί να γίνει αυτό διότι ήδη θα έχουμε καλύτερους μαθητές άριστους και άρα δεν θα είναι πρόσφορο αυτό που πέτυχε εκεί, να πετύχει και στα άλλα σχολεία. Είναι ένα μεγάλο ερώτημα.

Και το τελευταίο και σημαντικό για εμάς είναι το θεσμικό πλαίσιο που είναι τους ίδιους τους εργαζόμενους. Οι εργαζόμενοι εκεί αφού περάσουν από μία αξιολόγηση την οποία αξιολόγηση κάθε χρόνο θα την περνούν, μετά από τη δεύτερη πενταετία δεν έχουνε το δικαίωμα καν να κάνουν αίτηση για να ξαναπροσληφθούν στο πειραματικό σχολείο με αποτέλεσμα να βρίσκονται εκτός οργανικής θέσεις, ξεκρέμαστοι, όπου τύχει. Αυτό είναι πολύ σημαντικό για εμάς.

Και γι' αυτούς όλους τους λόγους θεωρούμε ότι δεν πρέπει να υπάρχουν αυτά τα σχολεία, όχι στην πόλη μας, παντού!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ευχαριστούμε πολύ κύριε...

ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Και κάτι ακόμα, ένα....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Τελειώνετε σας παρακαλώ. Ορίστε λέγετε.

ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, δεν θα... Εάν διακόπτεται ο ειρμός και

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Με συγχωρείς. Ορίστε.

ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήθελα να πω ότι και την προηγούμενη φορά που είχε γίνει αυτό, το 2011, όταν δημιουργήθηκε, η εκπαιδευτική κοινότητα σύσσωμη και ομόφωνα ήταν αντίθετη προς τη δημιουργία των πρότυπων πειραματικών σχολείων για όλους αυτούς τους συγκεκριμένους στόχους. Από τότε μέχρι σήμερα δεν έχει αλλάξει τίποτα. Αν υπάρχουν διαβεβαιώσεις δεν το ξέρουμε αλλά αν υπάρξει κάτι και αλλάξει, τότε κι εμείς ίσως αλλάξουμε τη θέση μας. Θα ήμαστε όμως ανακόλουθοι πριν δύο χρόνια να υποστηρίζαμε κάτι και χωρίς να αλλάξει κανένα μα κανένα νομικό πλαίσιο, αυτή τη στιγμή να το υποστηρίζουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ και ζητώ να μη τη στηρίξετε αυτή την πρόταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Σας ευχαριστώ.

Ο κ. Ξανθάκης θέλει να κάνει τοποθέτηση; Όχι.

Νομίζω ότι κύριοι συνάδερφοι τοποθετήθηκαν οι φορείς της εκπαίδευσης και μάλιστα με διιστάμενες απόψεις που σημαίνει αυτό ότι μας καλύπτουν όλες τις απόψεις και τις δικές μας. Γι' αυτό θα σας παρακαλούσα στις τοποθετήσεις να είστε σύντομοι να μη μακρηγορείτε.

Θέλετε κε Ξανθάκη; Επιγραμματικά ορίστε. Σας ρώτησα γι' αυτό. Επιγραμματικά.

ΞΑΝΘΑΚΗΣ: Απλά το μόνο που θέλω να πω κ. Πρόεδρε και κύριοι Δημοτικοί Σύμβουλοι είναι το εξής: Ότι όπως καταλαβαίνετε η προηγούμενη εβδομάδα δεν ήτανε μια βδομάδα όπως όλες οι άλλες εβδομάδες για εμάς. Έτσι; Ζήσαμε ίσως κάποιες καταστάσεις οι οποίες ήτανε πρωτόγνωρες. Πραγματικά την Παρασκευή αν και είχα καλεστεί από τη Δευτέρα για να πάω στη Δημοτική Επιτροπή Παιδείας και μετά από όλη τη βδομάδα τελικά δεν κατάφερα να πάω είχαν συμβεί πολλά πράγματα. Και να σας πω και την αλήθεια, μετά από αρκετή ταλαιπωρία γιατί ήμουνα από τις 8:00 το πρωί στο σχολείο, έφυγα 2:00 η ώρα από το σχολείο αλλά η αλήθεια είναι ότι γύρω στις 3.30 η ώρα το θυμήθηκα και πήρα τον Πρόεδρο της Επιτροπής, όπως και πήρα όλα τα μέλη της Επιτροπής. Ξέρω ότι όπως όλοι τηρείτε τους κανόνες και τηρείτε τις... όλα τα συμβούλια ότι έχουνε κάποια λογική. Φυσικά όμως εξήγησα στο κάθε ένα μέλος της Επιτροπής όπως και στον Πρόεδρο πια είναι η θέση μας και απλά το μόνο που εγώ του ζητούσα ήτανε να φαίνεται η άποψη της ΕΛΜΕ μέσα στην εισήγησή τους, πράγμα που δεν έγινε αποδεκτό τελικά. Δεν θέλω να πω κάτι άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ευχαριστούμε πολύ κ. Ξανθάκη.

Τοποθετήσεις. Για την "Αλλαγή" ο κ. Μπρεδήμας.

ΜΠΡΕΔΗΜΑΣ: Ναι, κ. Πρόεδρε επειδή το θέμα είναι εξόχως σοβαρό και τα εκπαιδευτικά θέματα χρήζουν μιας ιδιαίτερης εξειδίκευσης, παρεκάλεσα τον κ. Ανδρεάκο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ο κ. Ανδρεάκος έχει το λόγο. Ευχαριστούμε κ. Μπρεδήμα.

ΑΝΔΡΕΑΚΟΣ: Λοιπόν κ. Πρόεδρε και κύριοι συνάδερφοι έτσι θα κωδικοποιήσω κάποιες σκέψεις μετά από 33 χρόνια πολυεπίπεδης δράσης στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Το πρώτο ερώτημα που τίθεται, η αναγκαιότητα της ίδρυσης ενός τέτοιου σχολείου. Προσωπική και σαφή ερώτηση και απάντηση στον εαυτό μου: Είναι επιβεβλημένη. Και είναι επιβεβλημένη διότι θα διαφωνήσω κάτι, ότι δημιουργεί κρίση στην εκπαίδευση. Είμαι διευθυντής σε ένα σχολείο, θα χαρώ εάν συνεχίσω να είμαι, να συγκριθώ με το πειραματικό σχολείο και είμαι βέβαιος ότι το γενικό σχολείο, το Γυμνάσιο Παραλίας θα έρθει πρώτο. Είναι θέμα λοιπόν το πώς θα λειτουργήσει το σχολείο και πιστεύω ότι στην εκπαίδευση θα πρέπει να υπάρχει η αρχή των συγκοινωνούντων δοχείων. Η εκπαίδευση δεν περιορίζεται στο κλειστό χώρο του τάδε Γυμνασίου, ή του τάδε Λυκείου. Βέβαια την έχουμε περιορίσει καμιά φορά κι εμείς οι διδάσκοντες, για ιδιοτελείς λόγους. Άρα σαφέστατα θα πρέπει να ιδρυθεί σχολείο.

Δεύτερο ενισχυτικό στοιχείο. Η ύπαρξη του Πανεπιστημίου επιβάλλει την ύπαρξη ενός τέτοιου Γυμνασίου διότι ίσως και αργότερα να το βρούμε μπροστά μας, η έλλειψη ενός τέτοιου Γυμνασίου να γίνει για φτηνά επιχειρήματα κάποιων, να θέλουν να πάρουν το Πανεπιστήμιο από την Καλαμάτα.

Σαφώς στο ισχύον πλαίσιο ίσως και σε επίπεδο εργασιακό, υπάρχουν κενά. Ο κ. Πλατάρος ο Προϊστάμενος έβαλε μια διάσταση. Είναι προαιρετική η απόφαση των συναδέρφων να πάνε.

Το ωράριό τους είναι μειωμένο, είναι 12 ώρες. Και από εκεί και πέρα εάν θα διασφαλίζεται η θέση, σαφώς πρέπει να διασφαλιστεί και σαφώς κάποιος που θέλει να πάει εκεί πέρα θα συνεπάγεται ότι έχει και τη διάθεση και το μεράκι τουλάχιστον να κινηθεί στο συγκεκριμένο πλαίσιο το οποίο προσδιορίζει η λειτουργία του συγκεκριμένου σχολείου.

Τέταρτον. Σχετικά με αυτό που ακούστηκε θα πάρει τους μαθητές οι οποίοι είναι άριστοι. Άριστοι μαθητές υπάρχουν παντού. Υπογραμμίζω, στο Γυμνάσιο Παραλίας υπάρχουν 120 παιδιά τα οποία μπορώ να πω ότι είναι άριστοι, από τους πολύ καλούς και πάνω. Αστέρια! Χρησιμοποιώ όχι μόνο... Όταν βάζω τη λέξη "άριστοι", δεν εννοώ εγώ σε επίπεδο γνώσης, μιλώ ως παιδαγωγός. Πρώτα είναι άριστοι σε επίπεδο λειτουργίας, συμπεριφοράς και αν δεν υπάρχει ένα τέτοιο υποκείμενο που να μπορείς να μπολιάσεις κάθε είδους γνώση, δεν μπορείς να πιστεύεις ότι η παιδεία θα έχει πρόοδο.

Ένα έκτο σημείο το οποίο είναι αναγκαίο και επιβεβλημένο, να υπάρξει λειτουργία του πρότυπου πειραματικού σχολείου. Προσωπικά το λέω και με πλήρη ευθύνη, η δευτεροβάθμια εκπαίδευση κατά γενικό κανόνα βρίσκεται σε μια τελεματώδη κατάσταση. Και δεν είναι φράση δική μου, είναι φράση μαθήτριάς της 3^{ης} Γυμνασίου. Ένα τέτοιο σχολείο πιστεύω ότι και αυτό θα λειτουργήσει ως θετικός καταλύτης για να αναβαθμιστεί η εκπαίδευση. Θα μου πείτε "κατηγοριοποιούμε τους μαθητές; Κατηγοριοποιούμε τα σχολεία;" Όχι δεν τα κατηγοριοποιούμε. Διότι κανένας δεν μας εμποδίζει στο κάθε σχολείο να προσφέρουμε και με αυτές τις συνθήκες και το κάτι παραπάνω. Τα παιδιά είναι αυτά τα οποία περιμένουν όπως το χελιδόνη να πάει η μάνα του να το ταΐσει.

Ως εκ τούτου κ. Πρόεδρε της Σχολικής Επιτροπής της Δευτεροβάθμιας που το συζητήσαμε, νομίζω ότι το δεύτερο λάθος δεν πρέπει να γίνει στην Καλαμάτα. Θα συμφωνήσω με αυτά που ακούστηκαν από τους συνδικαλιστές ότι στο κεφάλαιο το εργασιακό υπάρχουν κενά σημεία. Πάντα όταν αρνούμεθα κάτι και μιλάω γενικά δεν απευθύνομαι στους συναδέλφους, θα πρέπει η άρνηση να συνοδεύεται με τεκμηριωμένη θέση. Ή δεν αποδέχομαι την ίδρυση και λειτουργία αυτού του σχολείου, οπότε αγαπητέ κινούμαστε σε άλλη τροχιά φιλοσοφίας, δεν υπάρχουν σημεία σύγκλισης ή αποδέχομαι εντοπίζω τα σημεία τα οποία χρειάζονται βελτιωτικές κινήσεις και σ' αυτά τα σημεία κάνω συγκεκριμένες προτάσεις.

Κλείνοντας κ. Πρόεδρε, είναι επιβεβλημένο και στα σχολεία της Καλαμάτας... Και εδώ κ. Πρόεδρε της Δημοτικής Επιτροπής Παιδείας αν αποφασιστεί η ίδρυση και η λειτουργία μιλάμε για ίδρυση καινούργιου σχολείου ή θα γίνει αντιστοιχηση σε κάποιο άλλο σχολείο; Να ζητηθεί... Ναι, ναι, ναι, υπάρχει κ. Ριζά κάποια ξεχωριστή επειδή ήμουν ένας από αυτούς που είχα πρωτοστατήσει και συμμετείχα στην Επιτροπή για την ίδρυση και τη λειτουργία του Μουσικού Σχολείου Καλαμάτας. Λοιπόν αυτό κ. Πρόεδρε θα πρέπει να το δούμε και από τη στιγμή που δοθούν με συνεργασία με τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, με τον κ. Προϊστάμενο, να εξασφαλίσουμε όλες τις δυνατές συνθήκες και να μην υπάρχει κανένα πρόσχημα διαδικαστικό που θα εμποδίσει την ίδρυση αυτού του σχολείου.

Και κλείνοντας πιστεύω ότι θα λειτουργήσει θετικά για όλη την εκπαιδευτική και μαθητική κοινότητα του νομού Μεσσηνίας και εδώ μπορούμε να δούμε στο μέλλον όπως ακούστηκαν για τις μετακινήσεις, όπως ακούστηκαν για άλλα και αυτό το σχολείο ίσως θα πρέπει κάποια στιγμή να επεκταθεί και για όλη τη Μεσσηνία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κι εμείς ευχαριστούμε κ. Ανδρέακο. Ο κ. Διασάκος.

ΔΙΑΣΑΚΟΣ: Ο κ. Νιάρχος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Νιάρχος.

ΝΙΑΡΧΟΣ: Ναι κ. Πρόεδρε θα θέλαμε πρώτα να κάνουμε ένα σχόλιο για την εισήγηση που επανέλαβε ο συνάδερφος ότι οι αποφάσεις πάρθηκαν ομόφωνα. Ε, βέβαια όταν έρχονται τα θέματα στις Επιτροπές νύχτα, ομόφωνα θα παίρνονται οι αποφάσεις. Το θέμα δεν υπήρχε στην ημερήσια διάταξη της Σχολικής Επιτροπής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Και δεύτερον ανέφερε ότι το Πειραματικό εδώ στην Καλαμάτα καταργήθηκε με απόφαση ή μάλλον επειδή δεν συμφώνησε ο Σύλλογος Διδασκόντων. Τα πειραματικά σχολεία καταργήθηκαν με απόφαση της προηγούμενης Κυβέρνησης, υπήρχαν 35 πειραματικά στην Ελλάδα και στη θέση τους ιδρύθηκαν 15 Πρότυπα Σχολεία. Και πάνω σ' αυτή την απόφαση της Κυβέρνησης δεν υπήρχε καμία αντίδραση από το Δήμο της Καλαμάτας.

Και να έρθουμε τώρα και πάνω στην ουσία του ζητήματος. Σήμερα συντελείται μια βίαιη προσαρμογή του σχολείου στους κανόνες της αγοράς. Και ξέρουμε όλοι σήμερα τι είναι η αγορά, τι θέλει η αγορά. Μια αγορά στην οποία υπάρχουν 1.500.000 άνεργοι, έχουν καταργηθεί οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας και κυριαρχούν ευέλικτες μορφές εργασίας παντού, ειδικά στον ιδιωτικό τομέα. Μιας αγοράς που χρειάζεται ανειδίκευτους ή μισοειδικευμένους εργάτες που να έχουν αποκτήσει κάποιες δεξιότητες ώστε να μπορούν να αλλάζουν πέντε, δέκα, δεκαπέντε φορές δουλειά κατά τη διάρκεια του εργασιακού τους βίου, όπως προφητικά θα λέγαμε, έλεγε πριν από τέσσερα - πέντε χρόνια το θέμα της έκθεσης που είχαν βάλει στις πανελλαδικές εξετάσεις στους υποψήφιους.

Την περίοδο αυτή έχουν βάλει λουκέτο 980 σχολεία. Μόνο φέτος έχουν χαθεί 32.000 διδακτικές ώρες. Από το 2010 οι μειώσεις δαπανών για την παιδεία αγγίζουν το 47%. Η Ελλάδα είναι η χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με το μεγαλύτερο ποσοστό μαθητικής διαρροής. Παρουσιάζει το προνόμιο το ποσοστό αύξησης των νέων που βρίσκονται εκτός εκπαίδευσης, κατάρτισης και απασχόλησης να έχει αυξηθεί τα τελευταία χρόνια κατά 55%.

Η κυβέρνηση με την πολιτική της την οποία στηρίζει και εφαρμόζει η Δημοτική Αρχή, έχει οδηγήσει το 65% των νέων στην ανεργία, 120.000 πτυχιούχους Έλληνες στη μετανάστευση, τα παιδιά στα σχολεία και στα σπίτια τους χωρίς θέρμανση, 500.000 παιδιά κάτω από τα όρια της φτώχειας, ορισμένα από αυτά να λιποθυμούν στα σχολεία λόγω υποσιτισμού.

Την περίοδο αυτή που από τη μία δημιουργούνται πολυδύναμα σχολεία της αγοράς και της ημιμάθειας, από την άλλη δημιουργούνται λίγα πρότυπα σχολεία με στόχο την αριστεία και αυτό το λέει μέσα ο νόμος. Λέει ακριβώς, *προκειμένου να παρέχουν υψηλού επιπέδου εκπαίδευση να υποστηρίξουν το στόχο της αριστείας*. Είναι μέσα στο νόμο αυτό γραμμένο. Με αυτό τον τρόπο υλοποιείται η βασική κατεύθυνση του αστικού κράτους, οι λίγοι θα προετοιμάζονται για να γίνουν το αυριανό διευθυντικό δυναμικό, οι πολλοί θα καταρτίζονται για να γίνουν φτηνοί ευέλικτοι υποταγμένοι εργαζόμενοι.

Οι μαθητές των Πρότυπων λυκείων θα επιλέγονται κατόπιν εξετάσεων τις οποίες θα προκηρύσσει η διοικούσα επιτροπή Πρότυπων και Πειραματικών Σχολείων. Αυτούς τους αρίστους θα διδάσκουν ειδικοί εκπαιδευτικοί. Τα αυξημένα ακαδημαϊκά προσόντα δεν επαρκούν. Για να είναι απολύτως αρεστοί οι εκπαιδευτικοί, θα επιλέγονται κατόπιν συνέντευξης.

Ενώ σε όλη την υπόλοιπη εκπαίδευση ωρομίσθιοι εκπαιδευτικοί τρέχουν σε πέντε σχολεία για να συμπληρώσουν το ωράριό τους και σήμερα με νόμο όλοι οι εκπαιδευτικοί στα δημόσια σχολεία υποχρεωτικά θα μετατίθενται, στα πρότυπα απαγορεύεται να μετακινηθούν για μια πενταετία, απαγορεύετε να μετατεθούν, να αποσπαστούν. Πρόκειται δηλαδή για σχολεία που προορίζονται να αναπαράγουν την κοινωνική ελίτ. Μέχρι ποιο βαθμό; Το δείχνει ένα άλλο χαρακτηριστικό άρθρο το οποίο προβλέπει ότι ένα παιδί μπορεί να γραφτεί στο πρότυπο λύκειο και χωρίς εξετάσεις. Το 1% που είπε προηγούμενα ο συνάδερφος Διευθυντής της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης που θα τους αποφασίζει κάθε φορά το Υπουργείο. Αν λοιπόν το παιδί ενός σημαίνοντος προσώπου δε περάσει τις εξετάσεις, δεν χρειάζεται να ανησυχεί, ο νόμος αφήνει όλα τα περιθώρια ανοιχτά.

Μια τελευταία επισήμανση. Το σχέδιο νόμου αναφέρει ότι τα σχολεία αυτά θα είναι επίσης πειραματικά, θα γίνεται σε αυτά πειραματική εφαρμογή βιβλίων και διδακτικών μεθόδων καθώς και πρακτική άσκηση φοιτητών. Είναι ωστόσο προφανές ότι τα πειράματα που θα γίνονται σε ένα σχολείο με ειδικά επιλεγμένους μαθητές και εκπαιδευτικούς, δε θα έχουν εφαρμογή σε κανένα άλλο σχολείο. Ο τίτλος των σχολείων "Πρότυπο Πειραματικό", συνιστά αντίφαση στους όρους. Ενώ λοιπόν κατεδαφίζεται η δημόσια δωρεάν εκπαίδευση για όλα τα παιδιά του λαού, η κυβέρνηση φροντίζει να φτιάξει ειδικά σχολεία για τα παιδιά της άρχουσας τάξης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ολοκληρώστε κ. Νιάρχο.

ΝΙΑΡΧΟΣ: Σ' αυτά θα φοιτούν ασφαλώς και παιδιά από άλλα κοινωνικά στρώματα. Όμως θα φοιτούν αποσπασμένα από το κοινωνικό στρώμα προέλευσής τους και εγκλωβισμένα στη λογική της αριστείας. Οι ψυχικές συνέπειες για αυτά τα παιδιά θα είναι ολέθριες. Οι κοινωνικές συνέπειες προφανείς.

Και ερχόμαστε να διατυπώσουμε με λίγα λόγια τη δική μας πρόταση για την εκπαίδευση. Εμείς λέμε:

- Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή για όλα τα παιδιά.
- Βασική γενική εκπαίδευση ως τα 18 χρόνια που ο άνθρωπος ενηλικιώνεται ψυχικά, πνευματικά, κοινωνικά και βιολογικά μέσα από ενιαίο δωδεκάχρονο υποχρεωτικό σχολείο.
- Καθιέρωση συστήματος δημόσιων δωρεάν επαγγελματικών σχολών, μετά την ολοκλήρωση της δωδεκάχρονης εκπαίδευσης.
- Ενιαία ανώτατη εκπαίδευση με ισότιμα ιδρύματα που θα κατοχυρώνουν τα επιστημονικά αντικείμενα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ολοκληρώστε κ. Νιάρχο.

ΝΙΑΡΧΟΣ: ... την ενότητα των προγραμμάτων σπουδών, και της χρονικής διάρκειάς τους, την επιστημονική και επαγγελματική ειδίκευση.

- Οι εργαζόμενοι, οι εκπαιδευτικοί, η νεολαία, οι φοιτητές πρέπει να διεκδικήσουν εδώ και τώρα ενιαίο δωδεκάχρονο υποχρεωτικό σχολείο με σκοπό την ολόπλευρη διαμόρφωση της προσωπικότητας κάθε νέου πριν από την επαγγελματική επιλογή, αναβαθμισμένες τεχνικές, επαγγελματικές σχολές ενταγμένες στο δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα μετά από σύγχρονη βασική εκπαίδευση.
- Ενιαία ανώτατη εκπαίδευση με το πτυχίο μοναδική προϋπόθεση για το επάγγελμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ολοκληρώστε.

ΝΙΑΡΧΟΣ: Ναι. Και κ. Πρόεδρε επειδή συμφωνείτε επί της ουσίας, δύο ώρες εδώ πέρα συζητάτε για τα διαδικαστικά και κάθε τόσο και λιγάκι, "ολοκληρώστε, ολοκληρώστε". Τελειώσαμε. Θα επανέλθουμε στη δευτερολογία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Να είστε καλά. Ο κ. Μπεχράκης.

ΜΠΕΧΡΑΚΗΣ: Κανένας νομίζω σ' αυτή την αίθουσα δεν μπορεί να ξεκινήσει την ομιλία του χωρίς να αναφερθεί στα επεισόδια που σημειώθηκαν, διαδικαστικά επεισόδια που σημειώθηκαν στην προηγούμενη στιγμή και στη διακοπή του εκπροσώπου των καθηγητών που ανέπτυξε το θέμα του επί ουσίας και στην κορύφωση της επιχειρηματολογίας του επί της ουσίας διακόπηκε, του έγιναν υποδείξεις να συντομεύει αλλά και στην προσβολή

που ευτυχώς επανορθώσαμε σα Σώμα απέναντι στον Προϊστάμενο της Δημόσιας Εκπαίδευσης, της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, που ευτυχώς επανορθώσαμε με τη συν γνώμη μας σα Δημοτικό Συμβούλιο και αποκαταστήσαμε μερικώς τα πράγματα. Υπενθυμίζουμε στο συνάδελφο που επιχείρησε αυτή τη προσπάθεια, ότι σε εκείνα τα έδρανα από εκείνη τη μεριά, έχουν κάτσει δεκάδες άλλοι άνθρωποι...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Νομίζω...

ΜΠΕΧΡΑΚΗΣ: Μπορώ να πω την άποψή μου;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κε Σταμάτη. Θέλω να σε παρακαλέσω, μην οξύνεις το κλίμα. Σε παρακαλώ πολύ. Περιοριστείτε στο θέμα. Σας παρακαλώ, το θέμα αυτό έληξε και έληξε πολύ καλά, εγώ ζήτησα συν γνώμη εκ μέρους όλου του Σώματος και εγώ αναφέρθηκα ότι και άλλοι υπάλληλοι έχουν ανέβει επάνω εδώ και έχουν μιλήσει. Εντάξει, μην αναφερόμαστε πάλι στα ίδια.

ΜΠΕΧΡΑΚΗΣ: Πιστεύω ότι πρέπει στο Δημοτικό Συμβούλιο να δημιουργούμε ένα κλίμα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Νομίζω ότι εκπροσωπώ το Δημοτικό Συμβούλιο.

ΜΠΕΧΡΑΚΗΣ: ...εξέτασης, αναλυτικής εξέτασης των πραγμάτων που μας απασχολούν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν, περιοριστείτε σας παρακαλώ

ΜΠΕΧΡΑΚΗΣ: Συμφωνώ και περνάω επί της ουσίας.

Είναι συνάδελφοι ένα εξειδικευμένο θέμα ή είναι επειδή πήγαμε στα σχολεία και περάσαμε ή εμείς που είμαστε καθηγητές, φροντιστές κλη, είμαστε επαρκείς για να τοποθετηθούμε επάνω σ' αυτό το θέμα; Είναι εξειδικευμένο παιδαγωγικό θέμα η πλήρης και με σαφή τοποθέτηση εάν πρέπει και τι πρέπει και ποιος πρέπει να είναι ο χαρακτήρας των πειραματικών σχολείων, αν πρέπει να υπάρχουν, πως πρέπει να λειτουργούν, ποιος είναι ο στόχος τους και επομένως θα έπρεπε να έχουμε εφαρμόσει την προηγούμενη απόφαση που είχαμε πάρει σα Δημοτικό Συμβούλιο όταν κουβεντιάζαμε το θέμα που είχαμε πει ότι η Επιτροπή Παιδείας θα οργάνωσε μια συζήτηση με τους αρμόδιους φορείς ώστε να φωτίζει σήμερα τις συνεδριάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου με μια προεργασία.

Όμως αυτό δεν έγινε, αντίθετα εμφανίζεται μια εισήγηση με τη γνωστή μεθοδολογία ότι "έχουμε την πλειοψηφία", μία σελίδα η οποία δεν απαντάει σ' αυτά τα ερωτήματα και σ' αυτές τις ενστάσεις και το χειρότερο απ' όλα, νομίζω ότι εμφανίζονται κάποιοι αυτοματισμοί κοινωνικοί, κάποια πρότυπα ότι οι καθηγητές αρνούνται γιατί δεν θέλουν να δουλέψουν ή κάτι άλλα πράγματα τα οποία είναι απαράδεκτα, για να αποκρυφτεί το κύριο ερώτημα που βασανίζει την εκπαιδευτική κοινότητα και είναι εάν τα πρότυπα πειραματικά σχολεία αποδυναμώνουν τα υπόλοιπα δημόσια σχολεία από τους άριστους μαθητές και συνεπώς την κύρια ουσία του εκπαιδευτικού έργου ή θα δημιουργήσουν μια άμιλλα με την υπόλοιπη εκπαιδευτική κοινότητα και τα υπόλοιπα σχολεία; Αυτό το ερώτημα αποκρύπτεται. Και θέλω να επισημάνω δύο πράγματα χωρίς να περνάμε σε εξειδικευμένες θέσεις. Γιατί τα πρότυπα πειραματικά σχολεία αν ο σκοπός είναι η πρότυπη διδασκαλία, δεν έχουν μια περιοδικότητα ώστε όλα τα σχολεία να μπορούν να γίνουν με μια χρονική σειρά κάθε δύο χρόνια κάθε ένα χρόνο και να εφαρμόζουν αντίστοιχα προγράμματα και να περιορίζονται σε ορισμένα σχολεία τα οποία σιγά – σιγά με την πάροδο του χρόνου αναπτύσσουν εξετάσεις, προσπαθούν να αποκτήσουν ειδικά χαρακτηριστικά; Γιατί δηλαδή να μην υπάρχει ένας νόμος ο οποίος να λέει ότι κάθε δημόσιο σχολείο με τη σειρά του, σε ορισμένες ενότητες αποκτά αυτά τα χαρακτηριστικά, εξοπλίζεται κατάλληλα, επανδρώνεται για να γίνει αυτή η διδασκαλία;

Είναι ότι η Δημοτική Αρχή ενδιαφέρεται για να υπάρξει άνοδος του επιπέδου των σπουδών σε ορισμένα σχολεία; Οπωσδήποτε, κανένας δεν μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό το θέμα και όλοι οι άνθρωποι σε μια πόλη θέλουν τα παιδιά να προοδεύσουν. Εδώ γίνεται μια αντιπαράθεση επί ιδεών για το τι εστί εκπαίδευση και όμως μπορούμε να μετρήσουμε και τη στάση της Δημοτικής Αρχής για ορισμένες πλευρές της παρεχόμενης εκπαίδευσης στην πόλη και πως έχει συμπεριφερθεί. Υπάρχουν διαγωνισμοί που κάνουν επιστημονικά σωματεία, ναι ή όχι; Υπάρχουν εκπαιδευτικοί οι οποίοι εθελοντικά προσφέρουν την εργασία τους για να γίνουν αυτοί οι διαγωνισμοί (φυσικής, μαθηματικών, φιλολογικών, προγραμματισμού, χημείας); Πως ενίσχυσε η Δημοτική Αρχή όλους αυτούς τους διαγωνισμούς, πως έδρασε ώστε οι άριστοι μαθητές που είναι διασκορπισμένοι σε όλα τα σχολεία, να αποκτούν κίνητρα ώστε να μπορέσουν να συμπληρώσουν και να αυξήσουν τις επιδόσεις τους και να γίνουν πρότυπο για τους συμμαθητές τους που ήδη υπάρχουν στα σχολεία;

Να σας πω ένα μόνο παράδειγμα ότι ντρεπόταν η Μαθηματική Εταιρεία... Ένας τρόπος που να αναδεικνύεις τις επιστήμες και να καλλιεργείς την άμιλλα στα παιδιά για να σπουδάσουν να μορφωθούν, είναι να προσελκύεις και επιστημονικά συνέδρια στην πόλη που πέρα από τα υπόλοιπα ακριβώς οργανώνουν το πρότυπο των παιδιών. Να σας πω λοιπόν ότι στη Μαθηματική Εταιρεία σε ένα συνέδριο το οποίο ήρθαν δεκάδες επιστήμονες απ' όλη τη χώρα, η Δημοτική Αρχή δεν συμπαραστάθηκε καθόλου, με ένα ποσό 300 ευρώ που ντρέπονταν οι άνθρωποι εκεί οι διοργανωτές να πουν ότι πήραν λεφτά και ενίσχυση από τη Δημοτική Αρχή.

Πως είναι δυνατόν μια Δημοτική Αρχή να έχει μια Επιτροπή Παιδείας που να μην έχει οργανώσει τις παρεμβάσεις σε τόσο σημαντικά και ουσιαστικά θέματα και σήμερα να βγαίνει να λέει ότι *“ενδιαφέρομαι να δημιουργήσω το πειραματικό σχολείο”*.

Επομένως λοιπόν εμείς ζητάμε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ολοκληρώστε κε Σταμάτη.

ΜΠΕΧΡΑΚΗΣ: Ένα λεπτό και τελειώνω.

Ζητάμε να γίνει μια ουσιαστική συζήτηση, να διοργανωθεί μια ημερίδα στα πλαίσια της Επιτροπής Παιδείας όπως ακριβώς το είχατε αποδεχτεί και την προηγούμενη φορά, να ανταλλαχθούν οι απόψεις και οι δημοτικοί σύμβουλοι να αποκτήσουν ακριβή γνώση για το τι ακριβώς συμβαίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις.

Η εισήγηση θα ήθελα να σημειώσω για άλλη μια φορά, είναι ελλιπής, απαράδεκτη ως προς τα ουσιαστικά ζητήματα που παρουσιάζεται στο Δημοτικό Συμβούλιο με μια πολιτική σοκ και δέους ότι εάν δεν αποφασίσουμε αυτό το πράγμα, δεν μπορεί να λειτουργήσει το Πανεπιστήμιο. Ζητάμε λοιπόν τη νομοθεσία τη συγκεκριμένη και την τεκμηρίωση και δεν υπάρχει πουθενά τέτοιο πράγμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε. Ο κ. Γκλεγκλές.

ΓΚΛΕΓΚΛΕΣ: Ευχαριστώ κε Πρόεδρε.

Σε ένα θέμα τόσο σημαντικό, συμφωνώ, θα πρέπει να συμφωνήσω με τους προλαλήσαντες, ότι αυτή η εισήγηση τουλάχιστον δεν τιμά τη σπουδαιότητα του θέματος την οποία επικαλέστηκαν κάποιοι από τους συναδέλφους μου. Δεν μπορεί να έρχεται μια εισήγηση μιας σελίδας η οποία δεν πείθει κανέναν όσον αφορά τον σκοπό, τους στόχους και τις διαδικασίες με τις οποίες θα λειτουργήσει ένα τέτοιο πρότυπο πειραματικό σχολείο. Έχω κατ' επανάληψη και σε άλλα θέματα τονίσει ότι τέτοιες προσπάθειες πρέπει να έχουν μετρήσιμα αποτελέσματα και δεν μπορώ παρά να συμφωνήσω με κάποιον που είπε πριν ότι αυτό είναι μια ωραία έκθεση ιδεών. Τι μετρήσιμα αποτελέσματα έχουμε; Πως θα κρίνουμε δηλαδή εμείς την πορεία αυτού του σχολείου; Το εάν είναι επιτυχημένη η πορεία του ή αποτυχημένη. Εδώ είναι ποιοτικά τα χαρακτηριστικά και πάρα πολύ γενικόλογα.

Μου έκανε εντύπωση ότι όλοι σχεδόν και από την πλειοψηφία και από την αντιπολίτευση, συμφώνησαν σε ένα θέμα. Ποιο είναι αυτό το θέμα; Ότι το συγκεκριμένο πλαίσιο που διέπει τη λειτουργία αυτών των σχολείων, παρουσιάζει ελλείψεις. Όλοι συμφώνησαν σ' αυτό.

Και έρχομαι λοιπόν και ρωτώ και κάνω την απλή ερώτηση. Αν η κυβέρνηση, αν εμείς οι ίδιοι θεωρούμε την ίδρυση τέτοιων σχολείων τόσο σημαντικό θέμα, δεν θα έπρεπε να έχουμε φροντίσει εκ των προτέρων να παρουσιάσουμε ένα πλαίσιο δομημένο σωστά το οποίο να μην αφήνει κανένα παράθυρο για παρερμηνεία; Αντ' αυτού έχουμε αφήσει κενά εδώ και εκεί διάσπαρτα και υποσχόμαστε ότι αυτά θα διορθωθούν στο μέλλον. Αλήθεια πόσες φορές σ' αυτή την έρημη τη χώρα έχουν διορθωθεί πράγματα εκ των υστέρων; Όταν κάτι ξεκινάει, δυστυχώς πάει όπως είναι, δεν κάνει κανένας καμία προσπάθεια για καμία αλλαγή.

Θα προτιμούσα και έχουμε δει παραδείγματα συνάδελφοι, μη κρυβόμαστε πίσω από το δακτυλάκι μας, όλοι εδώ μεγαλώσαμε, πήγαμε σχολείο εδώ, δυστυχώς το μνημόνιο θέλετε, η κρίση θέλετε, η κυβέρνηση θέλετε, έχει καταντήσει πλέον τους εκπαιδευτικούς απλούς δημόσιους υπάλληλους. Αν αυτό θέλουμε σαν κοινωνία, ας έχουμε τουλάχιστον το τσαγανό να βγούμε προς τα έξω και να το παραδεχτούμε. Και να πούμε *“κύριοι, εμείς θέλουμε ιδιωτικά σχολεία”*. Αυτό είναι πιο έντιμο από το να ευαγγελιζόμαστε δωρεάν παιδεία και υψηλά στάνταρς κλπ και να έχουμε αντιπαράθεση με τους εκπαιδευτικούς σε τέτοιο επίπεδο. Π.χ. εγώ θα συμφωνήσω, επιτρέπεται να λείπει η άποψη των εκπαιδευτικών από την εισήγηση; Επιτρέπεται να μην υπάρξει μια εποικοδομητική αντιπαράθεση στα σημεία που ανέφεραν οι εκπαιδευτικοί;

Λυπάμαι που το λέω αλλά θεωρώ ότι σαν κοινωνία βαδίζουμε σε ένα δρόμο ο οποίος δυστυχώς δεν προάγει στη παιδεία τίποτα. Αντιθέτως πιστεύω ότι τα πράγματα πάνε από το κακό στο χειρότερο. Εάν λοιπόν θέλουμε και ευαγγελιζόμαστε ότι το μέλημά μας είναι η παιδεία, πρέπει να θωρακίσουμε το σύστημα το νομοθετικό και μετά να ευαγγελιζόμαστε πρότυπα πειραματικά σχολεία γιατί ο τίτλος είναι βαρύς και εάν δεν μπορούμε να τον υποστηρίξουμε, καλό είναι να τον λέμε απλά *“πειραματικό”* και ότι βρέξει ας κατεβάσει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κε εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Χριστόπουλος. Κε Χριστόπουλε σας παρακαλώ για δυο λεπτά γιατί έχουμε πολλά θέματα.

ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι απ' όλους αποδεκτό ότι η εκπαίδευση αφορά το μέλλον και την προοπτική της πατρίδας μας, το μέλλον των παιδιών μας και την προοπτική της πατρίδας μας. Πιστεύω λοιπόν ότι δεν ωφελεί, είναι ανώφελο να αποτελεί ένα πεδίο άγονων αντιπαραθέσεων, άποψή μου είναι ότι πρέπει να αποτελεί μια δημιουργική παράθεση θέσεων και προτάσεων στην κατεύθυνση αναβάθμισης της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Θα ξεκινήσουμε από τη διαπίστωση ότι όλοι συμφωνούμε είτε από τη θέση του γονέα είτε από τη θέση του εκπαιδευτικού είτε από τη θέση του Έλληνα πατριώτη ότι η εκπαίδευση στην πατρίδα μας είναι υποβαθμισμένη, η παρεχόμενη εκπαίδευση δεν ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες των παιδιών μας. Η συνεχής υποχρηματοδότηση, η καταρράκωση κάθε έννοιας αξιοπρέπειας των εκπαιδευτικών λειτουργιών, η παραπαιδεία, δημιουργεί ένα πλαίσιο τέτοιο ώστε το αποτέλεσμα να είναι χιλιάδες στρατιές ανέργων, οικογένειες να αιμορραγούν οικονομικά και τα τελευταία χρόνια τα καλλίτερα *“μυαλά”* της πατρίδας μας να αναγκάζονται να ξενιτεύονται προκειμένου να τα εκμεταλλευτούν εντός εισαγωγικών, άλλες κοινωνίες.

Πιστεύω λοιπόν ότι η πολιτεία διαχρονικά ότι είχε ένα έλλειμμα τόλμης. Χρειάζεται μια συνολική μεταρρύθμιση η εκπαίδευση από το νηπιαγωγείο έως τη τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η πολιτεία όμως όσες φορές προσπάθησε να κάνει αυτό, φαίνεται ότι επικρατούν λογικές ότι δεν θα πρέπει να τα βάλουμε με συντεχνίες, θα πρέπει να υπηρετήσουμε συγκεκριμένα

συμφέροντα, επικρατεί η αδυναμία σχεδιασμού προοπτικής της πατρίδας μας. Θα πρέπει να έχουμε ένα συνολικό σχέδιο που θέλουμε να είναι η πατρίδα μας και εκεί μέσα σ' αυτό το πλαίσιο να βάλουμε και την εκπαιδευτική διαδικασία, την εκπαίδευση, την παιδεία με την ευρύτερη έννοια.

Έτσι λοιπόν τι γίνεται και αυτό το ζούμε κι απόψε. Αποσπασματικά προσπαθεί με τη μέθοδο του μπάι πας να κάνει παρεμβάσεις. Ποιος από εδώ μέσα αλλά και από την κοινωνία γενικότερα δεν λέει ότι δεν θα πρέπει να εκμεταλλευτούμε, τα παιδιά, τους μαθητές μας που πλεονεκτούν εντός εισαγωγικών σε κάποια επίπεδα. Αλλά με ποιο τρόπο; Με ένα γενικόλογο πλαίσιο χωρίς κανόνες; Ούτε κανόνα εισαγωγής δεν έχει, συγκεκριμένους κανόνες. Ας ξέρουμε λοιπόν από την αρχή σ' αυτό το πλαίσιο που θέλουμε να πάμε, που στοχεύουμε δημιουργώντας ένα πρότυπο πειραματικό σχολείο. Ποιος είναι ο στόχος βρε αδελφέ, να βγάλουμε σύγχρονους νέους επιστήμονες, άριστους, να επιλέξουμε τους καλλίτερους από κάθε σχολική μονάδα; Να το ξεκαθαρίσουμε, αυτό θέλουμε. Να βάλουμε συγκεκριμένους κανόνες που θα επιλέξουμε αυτούς τους μαθητές. Να είμαστε τίμιοι και με την κοινωνία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ολοκληρώστε κε Χριστόπουλε.

ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Να κατοχυρώσουμε τα εργασιακά δικαιώματα των ανθρώπων που θα υπηρετούν αυτό και να τους οπλίσουμε με σύγχρονα μέσα, να εξασφαλίσουμε συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Αν φτιάξουμε ένα πειραματικό στην Καλαμάτα παράδειγμα, εξασφαλίζεται η μεταφορά ενός άριστου μαθητή από την Κυπαρισσία; Εξασφαλίζεται η σίτισή του; Ένα μαθητή δώδεκα χρονών... Εγώ έφυγα δώδεκα χρονών από το χωριό μου και έμεινα στην Κυπαρισσία. Εξασφαλίζεται ένας μαθητής από το Καλό Νερό για παράδειγμα που είναι πολύ καλό, άριστο μυαλό να μένει και να σιτίζεται και να διαμένει στην πόλη της Καλαμάτας;

Γιατί λοιπόν δεν βάζουμε ένα τέτοιο πλαίσιο; Εγώ πιστεύω ότι χρειάζονται αλλαγές στην εκπαίδευση. Είμαι εκπαιδευτικός και εμείς οι εκπαιδευτικοί λειτουργούμε με συντεχνιακό τρόπο. Θα πρέπει να τις ξεπεράσουμε αυτές τις λογικές αν θέλουμε η παιδεία να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες αιτήσεις. Αλλά πρέπει η πολιτεία πάνω απ' όλα να ξέρει που πάει το καράβι, που το πάει, τι σκοπό και τι στόχο έχει. Με τέτοιες μικρές αποσπασματικές παρεμβάσεις που στο τέλος ενσωματώνονται... Ίδρυσε τα πειραματικά σχολεία, το 7^ο Πειραματικό Σχολείο της Καλαμάτας, το γυμνάσιο, ήταν πειραματικό σχολείο. Δεν ενσωματώθηκε μετά στο σύστημα; Δεν έγινε μία από τα ίδια και τελικά με μια απόφαση του Συλλόγου Διδασκόντων τέλος πάντων ανεξάρτητα εάν συμφωνούμε ή διαφωνούμε, στο τέλος καταργήθηκε κι αυτό.

Αμφισβητεί κανένας νοήμων ότι το πανεπιστήμιο θα πρέπει να συνδέεται με το σχολείο; Θα είναι πολύ κουτό να πούμε ότι δεν θα πρέπει να συνδέεται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κε Χριστόπουλε ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω κε Πρόεδρε, συγνώμη για τη κατανόηση.

Αλλά πιστεύω λοιπόν ότι υπάρχει ανάγκη συνολικής μεταρρύθμισης στην εκπαίδευση, από το νηπιαγωγείο, από τον παιδικό σταθμό έως και το πανεπιστήμιο. Έχει την τόλμη το κράτος να κάνει αυτή τη συνολική μεταρρύθμιση; Αν την έχει, ας πάρει λοιπόν τις υγιές δυνάμεις και ας προχωρήσει. Με μικρά αποσπασματικά βήματα που ενσωματώνονται στην πορεία, σε αδιέξοδα θα φτάσουμε και ωραία θα ικανοποιήσουμε κάποια δεδομένη χρονική στιγμή κάποια ενδιαφέροντα.

Κλείνοντας κε Πρόεδρε πιστεύω ότι σ' αυτή την κατεύθυνση πρέπει να κινηθούμε κι εμείς στο Δημοτικό Συμβούλιο. Δεν είμαστε αρνητικοί αλλά είναι ένα αποσπασματικό μέτρο που δεν συμβάλει ουσιαστικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Ριζάς.

ΡΙΖΑΣ: Κε Πρόεδρε καιρός για επανίδρυση λοιπόν των πειραματικών σχολείων. Ευτυχώς μετά από σαράντα χρόνια ήρθε ο νόμος 3966/11 να βάλει τα πράγματα στη θέση τους, να επιβραβευτεί η αξιοσύνη, να επιβραβευτεί ένα σύστημα του παρελθόντος το οποίο έδωσε εξέχουσες προσωπικότητες στην επιχειρηματική ζωή του τόπου, στην οικονομική ζωή του τόπου, στην πολιτική ζωή του τόπου.

Δόθηκε μία καταλυτική απάντηση από τον Διευθυντή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης στο αν μπορεί ένα σχολείο να κάνει μια προγραμματική σύμβαση εν πάση περιπτώσει όπως ζήτησε ο κ. Μπεχράκης, με το Πανεπιστήμιο. Και καταδείχτηκε από την ερώτηση ότι το πανεπιστήμιο αποκτά ένα κύρος, αναβαθμίζεται και ουσιαστικά παρέχει, δίνει τους φοιτητές του να κάνουν κάποιες εργασίες σε προγράμματα σπουδών σε ένα πολύ καλό σχολείο το οποίο ευελπιστούμε μέσα απ' αυτό το νόμο να είναι το πειραματικό ή το πρότυπο, ξέρω κι εγώ όπως θα ονομαστεί.

Άρα λοιπόν καταδείχτηκε και από την συζήτηση και από τον κ. Ανδρέακο και από τον κ. Χριστόπουλο ότι είναι εκ των ουκ άνευ η ύπαρξη ενός τέτοιου σχολείου και μάλιστα ενός σχολείου που θα είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με το Πανεπιστήμιο, με το Πανεπιστήμιο της Καλαμάτας ο οποίο ουσιαστικά οπωσδήποτε θα του δώσει ένα σημαντικό κύρος και ένα στοιχείο ύπαρξης μέσα σ' αυτό το αλαλούμ του μνημονιακού τοπίου. Ύπαρξης, ναι κύριοι συνάδελφοι γιατί μπορεί αύριο αυτό το Πανεπιστήμιο να θέλει μπόνους, να θέλει κάτι της το ξεχωριστό για να μπορείς να πεις ότι θα επιβιώσει το Πανεπιστήμιο.

Καταδείχτηκε και ακούστηκε και από συνδικαλιστικές απόψεις και είναι σεβαστές βεβαίως οι απόψεις, ο καθένας κοιτάζει τη συντεχνία του, ότι ξέρεις αυτό το εγχείρημα ουσιαστικά πάσχει σε επίπεδο ξέρω κι εγώ, ενδεχομένως σε θέματα εργασιακών. Το πιστεύω. Και μάλιστα πιστεύω και είμαι βέβαιος ότι θα πρέπει να δοθούν κίνητρα σε καθηγητές οι οποίοι βαθμολογούνται, οι οποίοι περνάνε μέσα από κάποιο σύστημα διαδικασίας, να είναι σχεδόν μόνιμοι. Να είναι μόνιμοι για να μπορέσουν να προσφέρουν διότι η απαξίωση έρχεται μέσα από καθηγητές οι οποίοι έχουν λίγη πείρα. Δεν μπορούμε τώρα ένα σχολείο το οποίο ευελπιστούμε να είναι πρότυπο και πειραματικό και εξέχον, που θα συνδεθεί άρρηκτα με τη ζωή του Πανεπιστημίου, να έχει καθηγητές οι οποίοι είναι αναπληρωτές, είναι καθηγητές που μετακινούνται σήμερα εδώ, αύριο στο παραλίας, μεθαύριο δεν ξέρω που. Άρα λοιπόν θα πρέπει να δοθούν κίνητρα και κριτήρια τέτοια που να μπορεί να προσφέρουν το μέγιστο δυνατόν.

Κύριοι συνάδελφοι τα πειραματικά σχολεία γνωρίζετε πολύ καλά ήτανε λαμπρά σχολεία στο παρελθόν όπως ήταν το Βαρβάκειο, όπως ήταν το Σχολείο Αναβρύτων του Πανεπιστημίου Αθηνών. Λαμπρά σχολεία που φοίτησαν μαθητές πτωχοί και αναδείχτηκαν και διακρίθηκαν επιστημονικά, κοινωνικά και πνευματικά άνθρωποι που υπηρέτησαν τον τόπο μας. Το σημαντικό κύριοι συνάδελφοι μη το ξεχνάμε, ήταν ότι ήταν δημόσια αυτά τα σχολεία. Ήταν σχολεία που στελεχώνονταν από μαθητές που προέρχονταν από οικονομικές και κοινωνικές τάξεις οποιουδήποτε διαμετρήματος. Και τους προσλάμβαναν και τους έπαιρναν και αυτούς και τους καθηγητές μέσα από διαδικασίες και διαγωνισμούς σημαντικές και διαφανείς. Μη το ξεχάσουμε αυτό, είπα, δημόσια σχολεία.

Δυστυχώς, καταργήθηκε η επιλογή των μαθητών από δημόσιο διαγωνισμό, καταργήθηκε η επιλογή καθηγητών στο παρελθόν, καταργήθηκαν τα κίνητρα που έδιναν στους διδάσκοντες αλλά και στους μαθητές με αποτέλεσμα να έχουμε μια υποβάθμιση, μια αδυναμία των δημόσιων σχολείων να στηρίζονται σε ένα μέγεθος σημαντικό ας πούμε σε ότι αφορά το ποιοτικό επίπεδο. Μετακινούνταν οι καθηγητές όπως προείπα.

Εδώ λοιπόν πρέπει να σταθούμε ότι λαμπρά μυαλά και παιδιά πολύ καλοί μαθητές από πτωχές οικογένειες ή από ασθενέστερες τάξεις που δεν μπορούν να φοιτήσουν σε ιδιωτικά ή να παρακολουθήσουν φροντιστήρια, δεν έχουν επιλογή αφού τους στερείται η ποιοτική παιδεία. Θα μου πει, *“τι να κάνουμε, θα στείλουμε στον Καϊάδα τα σχολεία;”* Όχι. Στόχος της πολιτείας

είναι να αναβαθμιστούν τα σχολεία τα υπάρχοντα και να γίνει μία βελτίωση του δημόσιου σχολείου για ίσες ευκαιρίες. Τουλάχιστον μέχρι τότε πρέπει να επαναλειτουργήσουν τα πειραματικά σχολεία και θα πληρώσουν το κενό που έχει δημιουργηθεί. Τουλάχιστον μέχρι τότε, μέχρι να μπορέσουμε να φτάσουμε σ' αυτό το στόχο.

Κύριοι συνάδελφοι νομίζω ότι ο συγκεκριμένος νόμος είναι στη σωστή κατεύθυνση. Διατυπώθηκαν από τους εξέχοντες συναδέλφους μου αλλά και από τους καθηγητές και διευθυντές της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης κάποιες απόψεις που θα πρέπει το πλαίσιο του νόμου να τις σεβαστεί και να τις αφουγκραστεί. Όμως είμαι σίγουρος ότι με αυτή τη σημαντική τομή η οποία γίνεται στη παιδεία μας, μπορούν να διαμορφωθούν νέες προσωπικότητες με κύρος μέσα από την αναβάθμισή τους. Και φυσικά μέσα απ' αυτό το σύστημα θα βγουν μαθητές, είναι βέβαιος γι' αυτό το πράγμα, όπως και στο παρελθόν, σε ηγετικές θέσεις που θα επιχειρήσουν, που θα υπηρετήσουν τον επιστημονικό, κοινωνικό, διοικητικό και επιχειρηματικό κόσμο της πατρίδας μας. Μεταρρύθμιση λοιπόν τώρα με στόχο προς τα πάνω. Το έχει ανάγκη ο τόπος μας μέσα απ' αυτή τη λαίλαπα που ζει αυτή τη στιγμή η πατρίδα μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε. Ο κ. Διασάκος.

ΔΙΑΣΑΚΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι ποια ανάγκη δημιούργησε την δημιουργία των πειραματικών σχολείων; Μήπως το ενδιαφέρον της κυβέρνησης για τα παιδιά μας; Το πιστεύει κανένας σοβαρά αυτό; Εδώ κλείνουν σχολεία, απολύουν εκπαιδευτικούς, τους κακοπληρώνουν, στοιβάζουν τα παιδιά στα σχολεία σαν σε μαντριά και ενδιαφέρονται για τα παιδιά μας; Είμαστε σοβαροί τώρα; Ή ξέρω εγώ, "θα ενισχυθεί έτσι το Πανεπιστήμιο". Ποιο πανεπιστήμιο; Που φτιάχτηκε για ποιο λόγο; Με βάση εκπαιδευτικά – επιστημονικά κριτήρια ή με βάση την ανάπτυξη την οποία στηρίζετε και εσείς στη λογική κάθε πόλη και πανεπιστήμιο, κάθε χωριό και ΤΕΙ; Στην ανάπτυξη που στηρίζεται στο χαρτζιλίκι του σπουδαστή και του φοιτητή.

Λοιπόν τα πρότυπα πειραματικά καμία σχέση δεν έχουν με την εκπαίδευση, με την ανάγκη δηλαδή που έχουν τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών. Είναι σχολεία για την ελίτ αφού εκεί θα φοιτούν οι άριστοι που θα επιλέγονται μετά από εξετάσεις, δηλαδή των οικογενειών τα παιδιά που θα έχουν να πληρώνουν για να γίνουν άριστοι. Το ίδιο συμβαίνει και τώρα, κάποιος το είπε εδώ ότι ήδη υπάρχει διαχωρισμός στα σχολεία. Γιατί είναι κάποια σχολεία καλλίτερα; Γιατί γίνεται καλλίτερη δουλειά; Είναι καλλίτερα γιατί πηγαίνουν παιδιά από συγκεκριμένα στρώματα που έχουν οι γονείς τους για να κάνουν φροντιστήρια. Ή δεν είναι έτσι;

ΑΝΔΡΕΑΚΟΣ: Όχι απόλυτα.

ΔΙΑΣΑΚΟΣ: Καλά όχι απόλυτα αλλά κατά κύριο λόγο αυτό. Από κει θα βγαίνουν τα αυριανά στελέχη του αστικού κράτους που θα εκπαιδεύονται όπως ειπώθηκε και εδώ, στον ανταγωνισμό, δηλαδή στον ατομικισμό, στη λογική του άριστου, δηλαδή ο θάνατός σου η ζωή μου και όλες αυτές οι ωραίες ιδέες που μας δίνει η καπιταλιστική κοινωνία. Θα έχει αξιολόγηση, θα έχει συνέντευξη, αξιολογικά κριτήρια, θα φοιτούν λέει παιδιά απ' όλες τις τάξεις. Σιγά, εδώ ακούστηκε ότι δεν θα τους πληρώνουν ούτε τα μεταφορικά. Άρα ποια παιδιά θα πηγαίνουν; Έχουμε και τα παραδείγματα που παιδιά λαϊκών οικογενειών περνάνε σε πανεπιστήμια και τα γυρίζουν πίσω οι γονείς γιατί δεν έχουν να πληρώσουν τα ενοίκια.

Η δική μας πρόταση είναι για πρότυπα πειραματικά σχολεία για όλους τους μαθητές, αυτό που λέμε, ενιαίο δωδεκάχρονο σχολείο όπου όλα τα παιδιά θα παίρνουν την ίδια μόρφωση, ολόπλευρη, που θα τους βοηθάει να κατανοούν τον κόσμο σφαιρικά, να κατανοούν το ρόλο του ανθρώπου στην κοινωνία, πως εξελίσσεται η κοινωνία, ώστε να μπορούν να την αλλάξουν κιόλας. Τώρα η Δημοτική Αρχή σαν καλός μαθητής της τρικομματικής κυβέρνησης αλλά και της παλαιότερης δικομματικής του ΠΑΣΟΚ με το ΛΑΟΣ κλπ, κάποιοι υποστήριζαν κι αυτή τη κυβέρνηση σήμερα, στηρίζει τα πρότυπα σχολεία.

Εμείς που ενδιαφερόμαστε για τη πλειοψηφία των παιδιών, ιδιαίτερα της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, θα το καταψηφίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Τοποθετήσεις. Ο συνάδελφος.

ΓΚΡΑΙΚΗΣ: Κε Πρόεδρε σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Εγώ δεν είμαι εκπαιδευτικός, οι περισσότεροι που μίλησαν ήταν εκπαιδευτικοί και ο εισηγητής, ο πρόεδρος της Δημοτικής Επιτροπής. Εγώ θα μιλήσω όμως ως άνθρωπος της αγοράς με το δικό μου αισθητήριο. Και το δικό μου αισθητήριο λέει, από την πείρα που έχω στη ζωή μου, ότι βρήκα στην πλώρη μου πολλούς επιστήμονες οι οποίοι δεν ήξεραν κοινωνικά που πάνε τα τέσσερα. Και ήξερα πολλούς ανθρώπους και με βασική εκπαίδευση ακόμα μόνο, να δίνουν μαθήματα.

Ξεκινάω έτσι να σας πω ότι εγώ δεν πιστεύω σε συστήματα και σε καθεστώτα. Πιστεύω στη μοναδικότητα της προσωπικότητας του κάθε νέου ανθρώπου, του κάθε αγοριού και του κάθε κοριτσιού που βρίσκεται στην περίοδο της ζωής του που εκπαιδεύεται. Και η εκπαίδευσή του, εσείς οι περισσότεροι εδώ, οι συνάδελφοί μου εννοώ που είστε εκπαιδευτικοί, ξέρετε ότι η περίοδος εκπαίδευσης του παιδιού δεν είναι μόνο η μάθηση, εννοώ το γνωστικό αντικείμενο, αλλά είναι και η ταυτόσημη, την ηλικία που ζει, την περίοδο της ζωής που ζει, με το περιβάλλον του το κοινωνικό, με ότι αυτό συνεπάγεται. Δηλαδή τάχατες είχε λιγότερη κρίση αγαπητέ συνάδελφε εισηγητά ο πατέρας σου όταν για να κατέβει από τα Μενινά ή το Καρβέλι για να έρθει στο σχολείο, που είχα συμμαθητές από κει πάνω, φεύγαν με τη σάκα, με τη λινάτσα στον ώμο και έρχονταν με τα πόδια; Είχε λιγότερη κρίση από το παιδί σου ή το εγγόνι σου ή το παιδί μου ή το εγγόνι μου;

Αυτά κε Πρόεδρε δεν τα καταλαβαίνω εγώ. Εγώ αυτό που καταλαβαίνω είναι ότι πρέπει να γίνει το σχολείο αυτό, είμαι υπέρ θεσμών και σχολείων, κυρίως σχολείων, να δημιουργούνται, είμαι κατά να κλείνουν και να παύονται. Και εγώ πιστεύω και να είστε σίγουροι και εσείς, ότι και αυτό το σχολείο έχει να καταδείξει, τα χρόνια είναι μπροστά, τα συν και τα πλην. Καμία αντίρρηση. Εγώ ρισκάρω όμως για τη μοναδικότητα του κάθε ανθρώπου γιατί είναι μοναδικός ο κάθε άνθρωπος και από κει μέσα έχει να βγει μόνο καλό. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Σας ευχαριστούμε κε Γκραική.

Τελείωσαν οι τοποθετήσεις. Κε Δήμαρχε θα μιλήσετε; Ο κ. Δήμαρχος έχει το λόγο.

ΦΩΝΗ: Κε Πρόεδρε συγνώμη, για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Δεν έχετε το λόγο κύριε συνάδελφε, δεν το επιτρέπει και ο κανονισμός. Κε Δήμαρχε.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Συγνώμη για την αργοπορία, καλησπέρα σας αγαπητοί συνάδελφοι. Ήμουν στη συνεδρίαση του ΦΟΔΣΑ στην Τρίπολη και αυτός είναι ο λόγος της αργοπορίας, έχουμε κι αυτό το μεγάλο θέμα. Θα τα πούμε εν καιρώ για της εξελίξεις.

Να πω δυο τρεις κουβέντες για το συγκεκριμένο θέμα.

Κοιτάξτε, ξέρετε ότι τα τελευταία χρόνια η αυτοδιοίκηση έχει πολύ μεγάλες αρμοδιότητες στην εκπαιδευτική διαδικασία πλέον και λόγο και καταβάλουμε κάθε προσπάθεια, σας διαβεβαιώνω γι' αυτό, να συνεργαζόμαστε αποτελεσματικά και ουσιαστικά με τους φορείς της εκπαίδευσης, εννοώ την εκπροσώπηση της εκπαίδευσης, τους διευθυντές, τον περιφερειάρχη της εκπαίδευσης, γιατί είναι πεποίθησή μας ότι μόνο με συνεργασία μπορούμε να έχουμε θετικά αποτελέσματα.

Να σας πω γι' αυτό το θέμα το οποίο είχε απασχολήσει και στο παρελθόν το Δημοτικό Συμβούλιο, το προηγούμενο Δημοτικό Συμβούλιο και τους λόγους για τους οποίους έρχεται αυτό το θέμα σήμερα εδώ. Ο πρώτος λόγος για τον οποίο έρχεται το θέμα, ας μη το αξιολογήσω, ένας λόγος που έρχεται, συνδέεται με το Πανεπιστήμιο. Ήδη προωθούνται τα προεδρικά διατάγματα της "Αθηνάς". Με το Πανεπιστήμιο υπάρχουν προβλήματα, άσχετο εάν σε πρώτη φάση γλυτώσαμε τα χειρότερα. Έχουμε λοιπόν καθήκον στερέωσης του Πανεπιστημίου και δεν νοείται πανεπιστήμιο το οποίο δίνει πτυχία σε εκπαιδευτικό κόσμο, χωρίς να υπάρχει πειραματικό σχολείο για να γίνονται πειραματικές διδασκαλίες. Που θα γίνονται οι πειραματικές διδασκαλίες; Αυτό είναι ένα κρίσιμο ζήτημα στο οποίο εμείς ως Δημοτικό Συμβούλιο, ως φορέας δηλαδή που έχει μεγάλο μέρος της ευθύνης της εκπαιδευτικής διαδικασίας, να απαντήσουμε. Και να ξέρετε ότι και από άλλους νομούς προωθούνται ανάλογες διαδικασίες γιατί είναι σχολεία όπου το πείραμα βοηθάει γενικότερα την εκπαιδευτική διαδικασία.

Το δεύτερο που έχω να σας πω είναι το εξής. Προφανώς είχαμε πειραματικό σχολείο, οι παλαιότεροι θυμούνται ότι είχαμε το 7^ο Γυμνάσιο, ένα ολοκαίνουργο σχολείο που είχε εκατό παιδιά όλα κι όλα, ζούσε δεν ζούσε και όταν έγινε πειραματικό σχολείο πενταπλασιάστηκαν τα παιδιά ή τετραπλασιάστηκαν. Πειραματικό σχολείο αυτό το οποίο ήταν, χωρίς καμία επιλογή των παιδιών.

Άλλαξε το θεσμικό πλαίσιο εδώ και δύο χρόνια, έδωσε τη δυνατότητα στους συλλόγους των καθηγητών των σχολείων όπου λειτουργούσαν πειραματικά σχολεία, διότι γίνεται επιλογή προσωπικού, απαιτούνται αυξημένα προσόντα, έδωσε τη δυνατότητα να έχουν λόγο και να προτείνουν να γίνει πειραματικό ή να μη γίνει, γιατί ήταν προφανέστατο ότι δεν υπήρχαν οι προϋποθέσεις, εννοώ οι οικονομικές να γίνουν παντού πειραματικά σχολεία. Δυστυχώς εδώ οι καθηγητές του 7^{ου} Σχολείου απέρριψαν την πρόταση να γίνει το συγκεκριμένο σχολείο πειραματικό και έτσι αγαπητοί συνάδελφοι μία πόλη με 92 σχολεία, με 12.500 μαθητές, με σχολές πανεπιστημίου που φιλοδοξούμε να κρατήσουμε, δεν έχει πειραματικό σχολείο.

Είναι ένα θέμα σοβαρότατο. Εγώ χαίρομαι ειλικρινά, μετά από 35 χρόνια αφού καταργήσαμε τα πειραματικά σχολεία κατά τη λογική που ανέφερε ο συνάδελφος ο Διασάκος προηγουμένως ότι "είναι σχολεία ελιτίστικά κλπ, κλπ, ισοπεδώστε τα πάντα, ισοπεδώστε τους όλους", χαίρομαι που μετά από 35 χρόνια μπήκαμε στη λογική και των επιλογών και εν πάση περιπτώσει της λειτουργίας κρατικών σχολείων στα οποία απαιτούνται αυξημένα προσόντα για τον εκπαιδευτικό κόσμο που θα διδάσκει σ' αυτά, δεν θα υπάρχει μονιμότητα στο συγκεκριμένο σχολείο και προφανώς θα υπάρχει και κάποια επιλογή για τα παιδιά τα οποία φοιτούν σ' αυτό. Η ισοπεδωτική νοοτροπία έχει οδηγήσει να έχουμε τη χειρότερη εκπαίδευση σε ευρωπαϊκό επίπεδο και ας αρχίζουμε να λέμε θεωρητικά και το ένα και το άλλο. Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα.

Λοιπόν για τους συγκεκριμένους λόγους, πρώτον ότι πρέπει να στηριχτεί το Πανεπιστήμιο διότι θα έρθει και η "Αθηνά II" και πρέπει να κάνουμε ότι είναι δυνατόν και κάνουμε ως Δημοτικό Συμβούλιο διαχρονικά, διότι εμείς δώσαμε τα κτήρια, ότι καλλίτερο είχε η πόλη, στο Σύνταγμα, το προηγούμενο Δημοτικό Συμβούλιο έδωσε οκτώ στρέμματα για τη λειτουργία της φοιτητικής εστίας και παρεμβαίνει πάντοτε και με κάθε τρόπο υπέρ της υποστήριξής του. Το ένα είναι αυτό και το δεύτερο ότι για τα 12.500 παιδιά που φοιτούν στην πόλη, πρέπει να βρεθεί τρόπος να λειτουργήσει αυτό το σχολείο.

Ενδεχομένως να χρειαστεί γιατί υπάρχουν φωνές από παντού, τροποποίηση του θεσμικού πλαισίου. Να γίνει. Οπωσδήποτε να υπάρξει διασφάλιση των εκπαιδευτικών για να μη μείνουν οι άνθρωποι χωρίς οργανικές θέσεις. Σ' αυτό έχουν δίκιο. Και μπορεί να υπάρξει ο τρόπος εκείνος διασφάλισης, να μην είναι ενδεχομένως μόνιμοι στο συγκεκριμένο σχολείο και αυτό είναι σωστό, αυτή είναι η άποψή μου και για τα σχολεία και για τα νοσοκομεία και όπου υπάρχουν ευαίσθητοι τομείς. Η μονιμότητα μας έχει οδηγήσει εκεί που μας οδήγησε. Δεν εννοώ η μονιμότητα γενικά στην υπηρεσία αλλά στη συγκεκριμένη θέση. Να βρεθεί λοιπόν ο

τρόπος μεταφοράς σε κάποιο σχολείο μέσα στην ίδια πόλη, ρητώς, με την τροποποίηση του νόμου.

Αλλά κάτι το οποίο ισχύει διεθνώς, πειραματικά σχολεία δίπλα στα πανεπιστήμια, κάτι που έχει προσφέρει διεθνώς και στην Ελλάδα, και μη ξεχνάτε ότι ζούμε σε μία πόλη όπου διακρίνονταν για την εκπαίδευσή της, ιδιαίτερα τον 19^ο αιώνα, ο Θόδωρος τα ξέρει καλλίτερα ως ιστοριοδίφης, με αρσάκεια σχολεία εδώ, με πρότυπα σχολεία εδώ στην πόλη της Καλαμάτας. Δεν μπορούμε λοιπόν να μην παρέμβουμε στη σχετική διαδικασία, εγώ δεν σας κρύβω, έχω μιλήσει με πολλούς και με βουλευτές από διάφορα κόμματα, εννοώ του κυβερνητικού τόξου πρώτα απ' όλα για την προώθηση της συγκεκριμένης διαδικασίας. Δεν σας κρύβω ότι ανάλογη διαδικασία προωθείται και από τη Σπάρτη, ανάλογη διαδικασία προωθείται και από την Τρίπολη.

Και όπως μου επισήμανε και ο Γιώργος ο Καρβέλης και συμφωνώ απολύτως και το λέω για δεύτερη φορά, δεν θέλομε να ματώσει κανένας εκπαιδευτικός γιατί καταλαβαίνω ότι αυτό είναι ένα μεγάλο εμπόδιο, να προβλεφθεί στην τροποποίηση του νόμου, να παραμένει ο εκπαιδευτικός στην πόλη στην οποία ζει και λειτουργεί το πρότυπο και το πειραματικό σχολείο.

Αυτά ήθελα να σας πω, η δε απόφαση του Δημοτικού Σχολείου παρακαλώ να είναι με μία έτσι πλειοψηφία πέραν της Δημοτικής Αρχής, ώστε να υπάρξει η δυνατότητα, διότι θα την πάρω στον ώμο και θα ανέβω στο Υπουργείο Παιδείας και στη Βουλή για όσους έχουν λόγο και έχουμε εδώ από διάφορα κόμματα σημαντικούς ανθρώπους στη Βουλή και γυναίκες και άνδρες οι οποίοι ξέρουν το θέμα και είναι αποφασισμένοι να μας βοηθήσουν. Δεν θέλω να πω τα ονόματά τους δημόσια, καταλαβαίνετε για ποιους ομιλώ, οι οποίοι είχαν βοηθήσει και στην προηγούμενη προσπάθεια που κάναμε η οποία δυστυχώς απέτυχε. Και απέτυχε γιατί δεν διασφαλιζόνταν οι θέσεις των εκπαιδευτικών. Δεν έχουμε καμία αντίρρηση να παρέμβουμε και γι' αυτό, να μη μείνουν οι άνθρωποι στον αέρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ευχαριστούμε κε Δήμαρχε. Να μπορούμε στην ψηφοφορία.

ΝΙΑΡΧΟΣ: Κε Πρόεδρε δευτερομιλία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ναι κε συνάδελφε μη βιάζεστε, θα σας δώσουμε το λόγο.

ΝΙΑΡΧΟΣ: Είπατε να μπορούμε στην ψηφοφορία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Είπαμε, θα σας δώσουμε το λόγο.
Δευτερολογία. Κε Μπρεδήμα;

ΜΠΡΕΔΗΜΑΣ: Κε Πρόεδρε όντως είναι ένα εξόχως σοβαρό θέμα στο οποίο όμως η λύση δεν είναι απλή διότι συνυπάρχουνε πολλά προβλήματα. Με πολύ προσοχή άκουσα τους εκπροσώπους, τόσο τον Διευθυντή, όλους και των συνδικαλιστών οι οποίοι μετά λόγου γνώσεως περιέγραψαν την κατάσταση η οποία υφίσταται καθώς επίσης και τους συναδέλφους. Αλλά πάντοτε συνηθίζω και ιδιαίτερα στο συγκεκριμένο θέμα, να δίνω το λόγο σ' αυτούς οι οποίοι είναι πράγματι εκπαιδευτικοί και γνωρίζουν. Ως εκ τούτου, από την πλευρά της παράταξης, ο κ. Ανδρεάκος θα κάνει τη δευτερολογία.

ΑΝΔΡΕΑΚΟΣ: Κε Πρόεδρε έτσι θα είμαι επιγραμματικός.

Κάτι άκουσα από το συνάδελφο το Χριστόπουλο το Γιάννη ότι η παιδεία και η εκπαίδευση είναι πρώτη για το μέλλον της πατρίδας μας γενικότερα. Δυστυχώς όμως είναι μόνο στα λόγια και όχι στα έργα. Και απευθύνομαι σε όλους.

Είναι αποδεδειγμένο ότι η παρεχόμενη εκπαίδευση είναι ανεπαρκέστατη στα παιδιά μας. Οι αιτίες είναι πολυεπίπεδες και πολυσκελείς.

Τρίτον, σχετικά με το σχολείο. Η αναγκαιότητα είναι επιβεβλημένη. Τα συζητήσαμε. Και βέβαια τι θέλω να πω. Θέλω να πω ότι θα πρέπει να διασφαλισθεί ο τρόπος εισαγωγής των μαθητών, ενιαίος αντικειμενικός και είμαι βέβαιος ότι μέσα και αυτό το σχολείο που εδώ ανοίγω μια παρένθεση, ευχόμαστε όλοι βέβαια επίτρεψέ μου πρόεδρε να πω ότι κάπου λίγο έτσι μου έχει κακοφανεί το ότι συζητείται ένα θέμα της εκπαίδευσης, της παιδείας των παιδιών μας και πιστεύω ότι στους 41 θα πρέπει να είμαστε 45 μέσα. Συγχώρεσέ με, ανοίγω την παρένθεση.

Άρα θα πρέπει να διασφαλισθούν οι κανόνες εισαγωγής και είμαι βέβαιος ότι μέσα και απ' αυτό το σχολείο θα υπάρξουν λαμπρές προσωπικότητες και να αγωνιστούμε όλοι, όλα τα σχολεία της Καλαμάτας να γίνουν πρότυπα. Και αυτό εξαρτάται από όλους μας, εξαρτάται και από το διδακτικό προσωπικό γιατί θα πρέπει να υπάρχει εξατομίκευση ευθύνης. Το ότι όλοι φταίνε και όλοι προσπαθούμε να βρούμε ένα άλλοθι. Δεν είναι κανόνας. Και θα πρέπει λοιπόν να βοηθήσουμε να γίνουν όλα τα σχολεία πρότυπα.

Δεν νομίζω να αμφιβάλει κανένας ότι η σχέση πανεπιστημίου και γυμνασίου ή λυκείου, δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και πρωτοβάθμιας, είναι άρρηκτα συνδεδεμένη. Επιβάλλεται λοιπόν να γίνει σαφώς.

Αυτό που ακούστηκε απ' όλους μας, σχετικά με τις εργασιακές σχέσεις. Ναι και υπάρχουν πολλές προτάσεις, π.χ. οι υπηρετούντες στα σχολεία αυτά, να είναι με τη διαδικασία της απόσπασης και να είναι εξασφαλισμένη η οργανική θέση. Υπάρχουν λύσεις και εάν θέλετε και κλείνω με αυτό, διατηρούμε είπα και με τις εργασιακές σχέσεις και με τον τρόπο επιλογής, αν θέλετε να δούμε σε τι τέλμα βρίσκεται η εκπαίδευση και η παιδεία στην Ελλάδα, ας κάνει ο καθένας μία προσωπική έρευνα και ας μιλήσει με πρωτοετείς και δευτεροετείς φοιτητές και να τους θέσεις το εξής ερώτημα. Τι σας πρόσφερε το σχολείο; Εάν κουραστήκατε περισσότερο και εάν δεν πηγαίνατε στο σχολείο αν είχατε καλλίτερη επιτυχία. Επειδή την έχω κάνει προσωπικά, σε εκατό παιδιά, οι απαντήσεις που πήρα με καθηλώσανε και δεν μπορούσα να σηκωθώ.

Κλείνοντας λοιπόν, είναι επιβεβλημένο κε Πρόεδρε όλοι να το δούμε όχι με κανένα και μοναδικό πλαίσιο το πώς θα λειτουργεί με τον καλλίτερο τρόπο προσφοράς για τα παιδιά της Μεσσηνίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ευχαριστούμε κε Ανδρεάκο. Κε Νιάρχο έχετε το λόγο.

ΝΙΑΡΧΟΣ: Κε Πρόεδρε ο κ. Δήμαρχος είναι ιδιαίτερα ευρηματικός όταν πρόκειται να υποστηρίξει την κυβερνητική πολιτική και χρησιμοποιεί συνέχεια τη λέξη "πειραματικό σχολείο". Θα του πούμε άλλη μια φορά, τα πειραματικά σχολεία καταργήθηκαν με νόμο της προηγούμενης κυβέρνησης και η Δημοτική Αρχή δεν έβγαλε μιλιά γι' αυτό. Μας είπε ότι το πείραμα είναι ωφέλιμο. Ναι, το πείραμα είναι ωφέλιμο αλλά αναφέρεται σε πειραματικό σχολείο όχι σε πρότυπο σχολείο.

Και για να έρθουμε στην ουσία της υπόθεσης. Στα σχολεία του 19^{ου} και πρώτου μισού του 20^{ου} αιώνα, στα δευτεροβάθμια κυρίως σχολεία, φοιτούσε ένα μικρό μέρος του νεανικού πληθυσμού της σχολικής ηλικίας και μάλιστα αυτό που προερχόταν από ανώτερα οικονομικά στρώματα. Ήταν εξασφαλισμένες έτσι οι προϋποθέσεις για υψηλές επιδόσεις.

Οι μεταπολεμικές κυβερνήσεις σαν αποτέλεσμα της ανόδου του λαϊκού κινήματος και των σοσιαλιστικών χωρών, είχαν μια πολιτική εκδημοκρατισμού στην εκπαίδευση και μάλιστα σαν μέσο αναφοράς της διδασκαλίας έγινε ο μέσος μαθητής. Και σε ένα βαθμό τον μέσο μαθητή υπηρετούσαν τα πειραματικά σχολεία που υπήρχαν και καταργήθηκαν με νόμο της προηγούμενης κυβέρνησης.

Σήμερα όπου στην Ευρώπη σοσιαλδημοκράτες, χριστιανοδημοκράτες, συντηρητικοί και διάφοροι ριζοσπάστες αριστεροί έχουν συμφωνήσει στην αρχή της ανταγωνιστικότητας και το λένε στα κείμενά τους, επιδίωξη του κράτους είναι η καινοτομία της γνώσης και αυτή πραγματοποιείται με τον προσανατολισμό της στα άτομα με ικανότητες. Τα κείμενά τους τα

λένε αυτά. Δηλαδή όπως γυρίσανε την κοινωνία σε εργασιακά ζητήματα εκατό χρόνια πίσω, έτσι και στην εκπαίδευση, μας γυρίζουν στο τέλος του 19^{ου} αιώνα και στις αρχές του 20^{ου} αιώνα. Αυτή είναι η ουσία. Και επειδή στην ουσία συμφωνούν πάνω σ' αυτά, βάζουν και διαφωνούν ή λένε ότι "δεν γίνονται αυτά γιατί θίγεται το εργασιακό καθεστώς των εκπαιδευτικών". Ανάγουν δηλαδή το δευτερεύον σε πρωτεύον γιατί στο πρώτο συμφωνούν.

Και ακούμε και διάφορα, π.χ. λέει να εξασφαλισθεί η μονιμότητα των εκπαιδευτικών που είναι στα πρότυπα σχολεία. Μα σήμερα, οι μοναδικοί εκπαιδευτικοί που έχουν μόνιμη οργανική θέση έστω για πέντε χρόνια, είναι οι εκπαιδευτικοί που είναι στα πρότυπα σχολεία, δεν έχει κανένας άλλος. Όλοι οι άλλοι είναι υποχρεωμένοι μεθαύριο το Σεπτέμβρη αν το Υπουργείο Παιδείας, η Περιφέρεια φτιάξει τις καταστάσεις, έχεις δεν έχεις οργανική θέση, να πάρεις τα μπουγαλάκια σου και να πας εκεί που θα σε στείλουν. Και σ' αυτό το ζήτημα προσπαθείτε να πείτε τι; Τι προσπαθείτε να πείτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ο κ. Μπεχράκης έχει το λόγο.

ΜΠΕΧΡΑΚΗΣ: Στην πρωτομιλία μας τονίσαμε ότι υπάρχει αντικείμενο παιδαγωγικής και ότι σε παγκόσμιο επίπεδο γίνεται αντιπαράθεση επάνω στη λειτουργία αυτών των σχολείων. Υπάρχουν δύο σχολές της παιδαγωγικής που συζητάνε. Και διατυπώσαμε το ερώτημα. Το ένα λέει αποδυναμώνεις τα υπόλοιπα σχολεία, μετράς άριστους πιθανόν στο πρότυπο πειραματικό σχολείο αλλά δεν μετράς πόσους έχεις χάσει από τα υπόλοιπα. Αγνοείται η θέση που προβάλλεται αυτή τη στιγμή στη παιδαγωγική κοινότητα ολόκληρη, ότι άριστους μπορεί να παράγει μια σχολική μονάδα, θα το πω χονδρικά, όσα έχει τμήματα επί δύο επί τρία. Δηλαδή σε κάθε σχολικό τμήμα λόγω ακριβώς της φύσης της σχολικής αίθουσας, διακρίνονται δύο – τρεις μαθητές σε σχέση με την άμιλλα που αναπτύσσουν με τους άλλους. Όταν λοιπόν παίρνεις αυτούς τους μαθητές και τους μεταφέρεις σε ένα ενιαίο χώρο, αποδυναμώνεις τα δημόσια σχολεία. Υπάρχουν άλλες λογικές για να καλλιεργήσεις τις δεξιότητες, τις κλήσεις και την αριστεία.

Εμείς σα νεοέλληνες, καταφεύγουμε σε ακρότητες όπως πάντα. Αντί να οργανώσουμε μηχανισμούς που θα βοηθήσουμε τα παιδιά που διακρίνονται, που έχουν ταλέντα, κλήσεις, να εκδηλώσουν αυτές τις κλήσεις με τους διαγωνισμούς, με τα μέσα που διαθέτουμε σήμερα, με το ιντερνέτ, με διάφορους τρόπους να αναπτύξουμε διάφορους ομίλους χωρίς να τα αποσύρουμε από τα δημόσια σχολεία, καταφεύγουμε σε συντηρητικές λογικές δημιουργίας των σχολείων τα οποία τα θεωρούμε πρότυπα καταστρέφοντας σε πάρα πολλά σημεία τα υπόλοιπα σχολεία αποδυναμώνοντάς τα. Αυτή είναι η αιτία των αντιπαραθέσεων. Κάποιοι όμως θέλουν να το γυρίσουν σε κοινωνικούς αυτοματισμούς, ότι οι δάσκαλοι είναι τεμπέληδες, ότι οι δάσκαλοι θέλουν να μη χάσουν τις ώρες εργασίας και δεν αφήνουν να γίνει συζήτηση επί ουσίας και να ενημερώσουμε, να συμβάλλουμε σα Δημοτικό Συμβούλιο στην ενημέρωση των δημοτών μας και των γονιών πρώτα και κύρια, επάνω σ' αυτά τα θέματα.

Είχατε αποδεχτεί κύριε Δήμαρχε και την προηγούμενη φορά που συζητάγαμε αυτό το θέμα, ότι η Επιτροπή Παιδείας θα διοργανώσει μια εκδήλωση που θα καλέσει αυτές τις δύο επιστημονικές απόψεις να αναπτύξουν τις θέσεις τους και να ενημερωθούν και οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί μέσα σε μια τέτοια συζήτηση. Ενώ το αποδεχτήκατε, στη συνέχεια δεν έγινε τίποτα. Και σήμερα ερχόμαστε ξανά και σεβίρουμε ξανά το ίδιο πράγμα. Και ρωτάω. Γιατί δεν υπάρχει θεσμικό πλαίσιο που να οργανώνει την περιοδικότητα των δημόσιων σχολείων με πρότυπα προγράμματα διδασκαλίας; Γιατί δεν υπάρχει θεσμικό πλαίσιο που να δημιουργεί τη δυνατότητα στα πανεπιστήμια τα παιδαγωγικά να παρεμβαίνουν στα δημόσια σχολεία και να οργανώνουν πειραματικά και πρότυπες μεθόδους διδασκαλίας και ελέγχου; Γιατί δεν προσανατολιζόσαστε σ' αυτή την κατεύθυνση;

Δεν θα επαναλάβω λοιπόν την τοποθέτησή μου, είναι φανερό ότι συγκρούονται δύο λογικές, η νεοσυντηρητική λογική στις παιδαγωγικές αντιλήψεις που δεν νομίζω ότι ταυτίζεται πάντα και με τις πολιτικές αντιλήψεις και η προοδευτική παιδαγωγική αντίληψη.

Δυστυχώς σα Δημοτικό Συμβούλιο αντιμετωπίζουμε με επιπολαιότητα αυτό το θέμα που είναι τόσο σοβαρό και προσανατολίζει γονείς, μαθητές και εκπαιδευτικούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ευχαριστούμε κε Μπεχράκη. Κε Γκλεγκλέ έχετε το λόγο.

ΓΚΛΕΓΚΛΕΣ: Ευχαριστώ κε Πρόεδρε. Άκουσα με προσοχή και πάλι κανείς δεν απάντησε σε αυτά τα ζητήματα που έθεσα όσον αφορά το πλαίσιο το νομοθετικό το οποίο αυτή τη στιγμή όπως παραδέχτηκε και ο κ. Δήμαρχος είναι διάτρητο, υπάρχουν πράγματα τα οποία ελπίζει ότι θα φτιαχτούν. Επειδή λοιπόν πρέπει να σταματήσουμε και δεν πρέπει εμείς να χρησιμοποιούμαστε ως άλλοθι για τις όποιες ελλείψεις έχουν οι εκάστοτε κυβερνήσεις. Δηλαδή επειδή κάποιος στην Αθήνα δεν έχουν κάνει τη δουλειά τους, δεν έχουν εφαρμόσει, δεν έχουν αναπτύξει ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο, πρέπει εμείς τώρα υπό το φόβο κάποιων συνεπειών στο Πανεπιστήμιο, να ψηφίσουμε υπέρ ώστε να τα έχουμε έτσι καλά με όλους. Αυτό το πράγμα πρέπει να σταματήσει, δεν πρέπει να χρησιμοποιούμαστε εμείς σαν πειραματόζωα ή σαν... δεν ξέρω και εγώ τι, ας πούμε σαν τελευταίο ανάχωμα για να ψηφίζουμε οτιδήποτε θέλει η κυβέρνηση. Ένα αυτό.

Δεύτερον. Επειδή έχει ειπωθεί πάρα πολλές φορές, εγώ διαφωνώ, επιτρέψτε μου να διαφωνήσω. Η παιδεία μας μια χαρά κρατάει α κ ό μ α. Και μιλάω από πείρα και σύγκριση με σχολεία του εξωτερικού και της Αμερικής. Πιστέψτε με λοιπόν, σας λέω ότι τα παιδιά μας λαμβάνουν πάρα – πάρα πολύ καλή εκπαίδευση παρόλο τον πόλεμο που θέλω να πιστεύω ασυναίσθητα οι εκάστοτε κυβερνήσεις μέχρι τώρα έχουν κάνει. Δεν μπορεί ξαφνικά... Που γεννηθήκαμε εμείς, δεν πήγαμε σχολεία εδώ, δεν υπήρχε αξιολόγηση των καθηγητών παλαιότερα; Σε ποιους οφείλεται αυτή η κατάσταση που επικρατεί τώρα; Οι ίδιοι δεν κυβερνάανε, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ δεν κυβερνούμε το χώρο από το 1974 μέχρι τώρα; Τι έγινε ξαφνικά; Αλλά βέβαια όταν αφήνουμε την κομματοκρατία και μπαίνει μέσα στα σχολεία και όταν ξαφνικά υπάρχουνε αντιλήψεις του στιλ “αυτός είναι δικός μας, αυτός είναι απέναντι”, φυσικά το όλο θέμα αρχίζει και παίρνει διαστάσεις επικίνδυνες. Τονίζω πάλι ότι και στο δημοτικό και έχω στοιχεία γι’ αυτό και στο γυμνάσιο και φυσικά και απόφοιτοι πανεπιστημίων είμαστε σε θεωρητική βάση πολύ ανώτεροι από τα αντίστοιχα ιδρύματα του εξωτερικού. Πιστέψτε με ξέρω τι λέω. Πάσχουμε σε άλλα θέματα.

Αλλά επιτέλους πρέπει αυτή η κυβέρνηση και όλες οι κυβερνήσεις, κάποτε να δουν το θέμα της παιδείας σοβαρά. Τώρα πιστεύουμε στα αλήθεια ότι αυτό το πλαίσιο είναι ολοκληρωμένο; Μπορεί κάποιος να μου εξηγήσει πως κλείνουμε σχολεία με την Αθηνά, με τον Άρη, με τον Ερμή, δεν ξέρω κι εγώ τι άλλο θα σκεφτούνε και από την άλλη να ευαγγελιζόμαστε ανάπτυξη της υπαίθρου; Είμαστε σοβαροί; Κλείνεις το σχολείο κάπου δηλαδή και μετά λες “πήγαινε εσύ παιδί μου να μείνεις στην ύπαιθρο”. Που να μείνει; Εντάξει; Κάπου το πράγμα πρέπει να το δούμε σφαιρικά και όταν θέλουμε να μιλήσουμε για παιδεία, φυσικά πρέπει να έρθει να το κάνει σοβαρά η κυβέρνηση και μετά να έρθουμε εμείς να κάνουμε τις όποιες διορθώσεις. Δεν μπορούμε να ψηφίζουμε με βάση τα “θα” πλέον. Πρέπει κάποιος να κάνει τη δουλειά του. Εγώ με όλο το σεβασμό δεν μπορώ να ψηφίσω υπέρ με τέτοιο διάτρητο νομοθετικό πλαίσιο και να ελπίζω ότι η κυβέρνηση “θα” διορθώσει τις όποιες αδικίες.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ευχαριστούμε κε Γκλεγκλέ.

Το Δημοτικό Συμβούλιο αφού λαμβάνει υπόψη του τα προαναφερόμενα, την υπ’ αριθμ. 6/2013 απόφαση της Δημοτικής Επιτροπής Παιδείας του Δήμου Καλαμάτας, την υπ’ αριθμ. 17/2013 απόφαση του Δ.Σ. της Σχολικής Επιτροπής των Μονάδων Δευτεροβάθμιας

Εκπαίδευσης Δήμου Καλαμάτας, καθώς και το αποτέλεσμα της σχετικής ψηφοφορίας σύμφωνα με το οποίο,

- ΥΠΕΡ τάσσονται οι παρόντες σύμβουλοι της πλειοψηφίας και της δημοτικής παράταξης "ΑΛΛΑΓΗ ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ" και
- ΚΑΤΑ τάσσονται οι παρόντες σύμβουλοι των δημοτικών παρατάξεων "ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΔΗΜΟΥ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ", "ΔΙΚΤΥΟ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΔΗΜΟΥ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ" & "ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ",

κατά πλειοψηφία,

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

Εγκρίνει την ίδρυση και λειτουργία Πρότυπου Πειραματικού Σχολείου στο Δήμο Καλαμάτας, σύμφωνα με την εισήγηση της Δημοτικής Επιτροπής Παιδείας του Δήμου Καλαμάτας, όπως αυτή καταγράφεται στην υπ' αριθμ. 6/2013 απόφασή της.

Έτσι συντάσσεται αυτό το απόσπασμα πρακτικού το οποίο υπογράφεται όπως ακολουθεί :

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Πολίτης Δημήτριος

ΤΑ ΜΕΛΗ

1. Αδαμόπουλος Ιωάννης
2. Αθανασόπουλος Κωνσταντίνος
3. Αναζικός Ιωάννης
4. Ανδρεάκος Κωνσταντίνος
5. Βασιλόπουλος Αθανάσιος
6. Βασιλόπουλος Παναγιώτης
7. Γκλεγκλές Ιωάννης
8. Γκραϊκής Παύλος
9. Γουρδέας Ανδρέας
10. Δημόπουλος Δημήτριος
11. Διασάκος Νικόλαος
12. Δικαιουλάκος Βασίλειος
13. Ηλιόπουλος Αθανάσιος
14. Καμβυσίδης Ιωάννης
15. Καραγιάννης Ανδρέας
16. Καρβέλης Γεώργιος
17. Κουδούνης Αργύριος
18. Μανδηλάρης Ιωάννης
19. Μαρινάκης Σαράντος
20. Μιχαλόπουλος Κων/νος
21. Μιχαλόπουλος Σωτήριος

22. Μπάκας Ιωάννης
23. Μπασακίδης Νικόλαος
24. Μπεχράκης Σταμάτης
25. Μπουζιάνης Παύλος
26. Μπούρας Ιωάννης
27. Μπούχαλης Δημήτριος
28. Μπρεδήμας Θεόδωρος
29. Μωραγιάννης Κωνσταντίνος
30. Μωρακέας Σπυρίδων
31. Νιάρχος Αναστάσιος
32. Νταγιόπουλος Γεώργιος
33. Ντίντα Παναγιώτα
34. Πουλόπουλος Δημήτριος
35. Ριζάς Χρίστος
36. Φαββατάς Δημήτριος
37. Φωτέας Νικόλαος
38. Χριστόπουλος Ιωάννης

Ακριβές Απόσπασμα
Καλαμάτα, 3 Ιουνίου 2013
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ